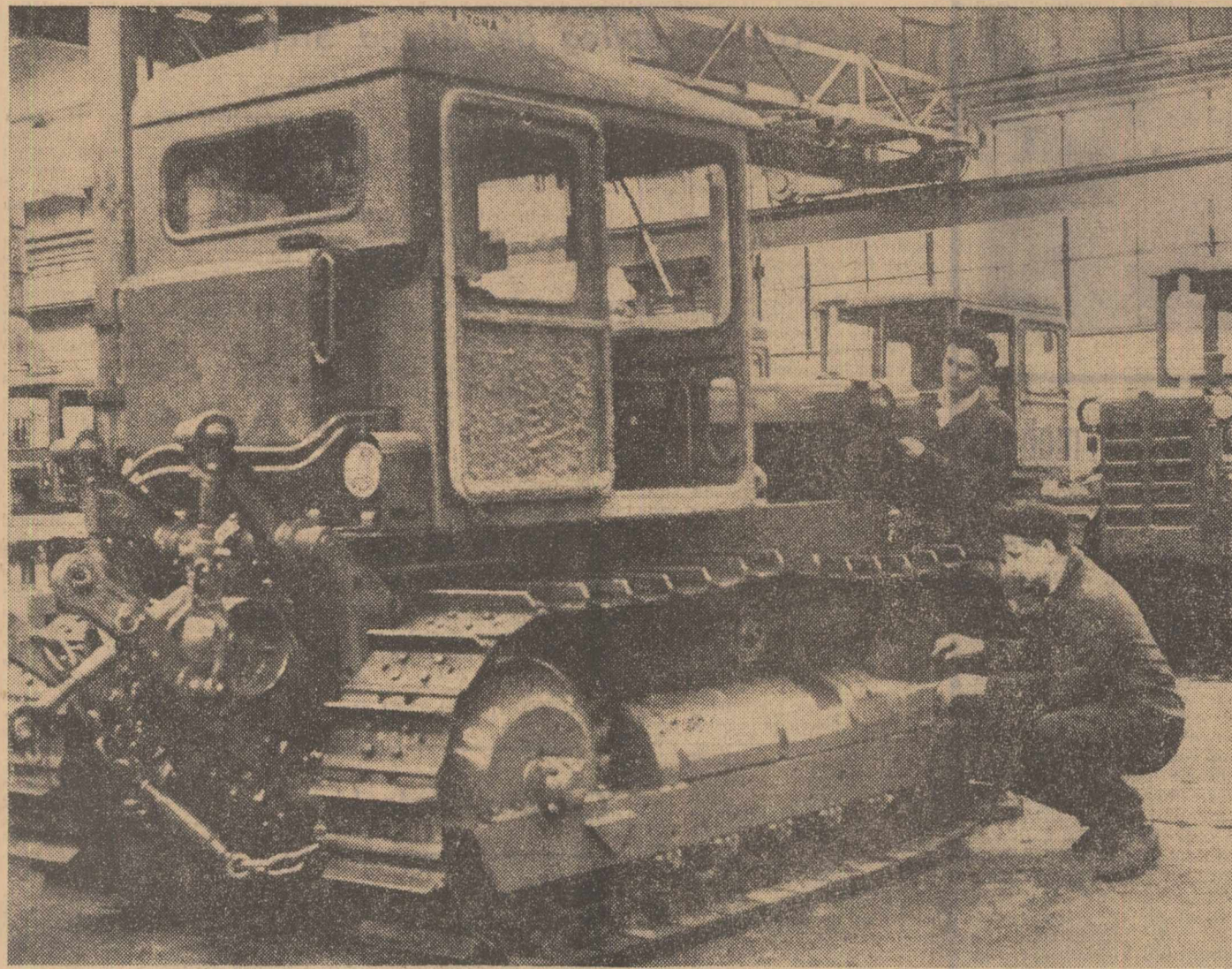

În pagina a 3-a:

**SPECIALIȘTI
DIN DOMENIUL
CONSTRUCȚIILOR
ÎȘI SPUN
CUVÎNTUL
DESPRE
REALIZAREA
EXEMPLARĂ
A PLANULUI
DE INVESTIȚII**

Tineretea celui care muncește cu pasiune

Mă uit la omul din fața mea și prin minte îmi trec două constatări mai vechi, care mi s-au infățișat de multe ori împreună. Prima mă avertizează de fiecare dată să am răbdare, să nu mă pripesc — nu pot cunoaște omul din 2-3 vorbe, iar cel cu care stau de vorbă acum le știu greu, ferindu-se oarecum și de aceea l-aș putea simți străin dacă nu l-ar lumina din când în când un zâmbet foarte cald și deschis. De aceea nu mă grabesc, discut pe îndelete, mai ales cu ceilalți doi oameni din încăperea — Anghelută Mihăilescu, secretarul organizației de bază, și Alexandru Ripă, directorul Stației de mașini și tractoare Șendreni, din raionul Galați. Vorbim despre brigada a 6-a care le-a luat-o înainte tuturor celorlalte din S.M.T. în anul 1965, despre oamenii ei și, deci, despre Marin Baștiurea, eroul aici de față, care însă mai mult ascultă, după cum spuneam. Am zis eroul fără ghilimele și nu e vreo greșeală la mijloc. Oamenii de aici chiar așa m-au întâmpinat când am intrat de dintr-un „A. pe eroul nostru îl căuteți?” — și cuvîntul a fost rostul cum nu se poate mai firesc, așa cum vorbesc despre lucrurile cu care te-ai obișnuit pe deplin.

Cea de a doua constatare, se referă anume la oamenii aceștia care străbat cîmpurile pe mașinile lor puternice și zgometoase. Cu siguranță că mi vei da dreptate, pentru că lucrul acesta devine foarte evident, de îndată ce te gîndești la ei: tractoriștii sînt cu toții tineri, oarecum neașteptați de tineri chiar și cînd oamenii ți-i prezintă, cum s-a întîmplat acum cu tov. Baștiurea: „E unul din veteraniții noștri — are mai bine de 15 ani pe tractor”. După o asemenea introducere, te aștepți, desigur, la un bărbat intrat bine în floarea vîrstei, poate și cu ceva fire albe la temple, cum le stă bine oamenilor puternici și cu experiență. Cînd colo, vine omul și-ți întinde mina, iar în primul moment nu te gîndești că e cel căutat, pentru că ai în față un om tînră, de o tinerete molipsitoare, așa zice.

Interlocutorul meu e un exemplu tipic pentru drumul pe care l-au urmat tractoriștii din generația lui. S-a înscris la școală și, peste un an, cînd împlinea 18, avea în primire tractorul lui, aici la S.M.T. Sîndreni, unde fusese repartizat. Marin a dovedit de la început că dragostea lui pentru tractor nu va fi trecătoare, ci va trece în pasiune. Din primul an a fost evidențiat. Sînt aștia ani de-a-tunci, dar, iată cu excepția perioadei în care și-a satisfăcut stagiul militar, fie ca simplu tractorist, fie ca șef de brigadă, poza lui n-a lipsit niciodată de la panoul de onoare.

N-a avut niciodată necaz cu mașinile? — Nu. Doar cînd primim mașini noi mă frîmînt pînă le ajutăm bine roșul. Mai caut și prin cărți, pînă la urmă le dau de capăt. Buneoară acum: aștept să primim mașini pentru recoltat porumb. M-am documentat asupra lor. Le aștept cu mare emoție. Le-am

urmărit cum lucrau la G.A.S. Barboși, — eram pe taralele vecine — și mi s-au părut tare sensibile. Așa cum rezultă din hîrțile cu evidență lunară, tractoarele lui Marin lucrează în doi ani cît în patru. În anul 1965, de exemplu, el a îndeplinit următoarele lucrări de bază (în afara onorării ca: prașitul mecanic, transportul și altele): 387 ha de arătură, MARIA PETRA-RADU

(Continuare în pag. a 2-a)

Un nou tip de tractor

Traducînd în viață Directivele celui de-al IX-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea mecanizării lucrărilor agricole, constructorii de tractoare de la marea uzină brașoveană se preocupă de realizarea unor noi tipuri de mașini. Gigantul S. 1300 înfîlînit în prezent pe noile șanțieri de construcție, în exploatarea forestieră și la lucrările grele din agricultură, i s-a adăugat tractorul Universal pe șenile S. 650.

Noul tip de tractor, este dotat cu un motor Diesel de 65 c.p. și cu dispozitive speciale care fac posibilă tractarea unei game largi de mașini și agregate cum sînt: excavatorul, scoperul și altele. Are o mare productivitate la lucrările agricole ce se execută pe terenuri accidentate și în pantă, chiar și în condiții meteorologice dificile.

Cu toată tineretea lui, noului tip de tractor i s-a adus deja substanțială îmbunătățire. Față de seria zero, bunăoară, la propunerea mecanizatorilor experimențatori și a specialiștilor din uzină, aflați în unitățile agricole socialiste în timpul probelor, greutatea acestui tractor intrat în producția de serie s-a redus cu circa 600 kg. Importante modificări s-au adus și în ceea ce privește etanșarea roților șenilei, îmbunătățirea mecanismelor de întindere, etanșarea sistemului hidraulic etc. fapt ce a dus la creșterea performanțelor tehnice ale noului tractor.

În cliseu: lăcătușii mecanici N. Mogoș și M. Szechel executînd ultimele verificări la un nou lot de tractoare S. 650, ieșite de pe banda de montaj.

GHENADE VINȚI

Foto: MIHAI POPESCU

PROFESORUL DE MATEMATICI

Extrase din scrisori și convorbiri ni-l arată în diverse chipuri

Văzut de părinți

Prin '35, la Iași luase ființă — nu știu dacă „legală”, dar știu că s-au lînat se-dinte furtunoase — o asociație a părinților elevilor co-rigenți la matematică! Am fi tenați să cercetăm ce sînt astăzi corigenții de altă dată. Sînt, cei mai mulți, oameni înțelegători care din diverse sectoare o muncă pozitivă, competentă. Nimeni nu-și mai amintește de pata de pe vremuri. Uitată complet? Nu chiar. Omul acesta în toată firea, care e, să zicem, jurist-consult și are de susținut miine niște procese importante, se scoală brusc peste noapte, nă-pădit de sudorii reci. Ce ai, Costică? îl întreabă îngrijorată nevasta. Nimica, dragă; am vizat iarăși că mă așez la matematică și că se răseala Ne-gură la mine.

Profesorul de astăzi nu seamănă cu acel teribil Negură, — dumnezeu să-l ierte. Multe lucruri bune s-au făcut pentru că profesorul s-a făcut mai uman, mai apropiat de vîrstă, pe care îl are în grijă, mai eficient în munca sa. Dar noi, părinții, sîntem încă îngrijorați. Nu dacă „trece” sau „cade” copilul. Dacă „face carte”. La înscrierea în clasă a V-a era o coadă de părinți. Oare pe cine au la matematică? întrebau cei mai mulți. La istorie, la geografie, îi mai arăd eu, îl mai pun să învețe din carte; dar la matematică... Și azi, fără matematică... Am văzut chiar părinți care

stăruie să-și mute copilul la altă clasă sau la altă școală, numai ca să intre în mîna unui profesor de matematică bun. Sîntem deci în drept să ce-rem factorilor de care depinde aceasta: dați școlii profesori buni.

Văzut în oglindă

...Sînt singur. Eu și problema mea.

Mă întorc cu gîndul spre cei 3 ani de studenție care s-au scurs atît de repede. Revăd lecții de ecuații diferențiale și de probabilități, pe care nu le-am înțeles. La ce mi-au servit? Revăd lecții de pedagogie și de melodică, pe care am avut impresia că le înțeleg. Dar abia acum îmi dau seama: că teoretică. Faci așa și așa și faci așa și așa; și tu simți în sim-plu. Dar iată. Eu mă aflu în fața problemei mele de viață. Și sînt singur. Și lucrurile nu se mai înlănuie atît de simplu, ca pe tablă la institut.

De ce din toți profesorii instituției nici unul nu a „coba-rît” de pe catedră, ca să me-ar-gă alături de noi, măcar în pri-mii cîțiva pași? La practica pe-dagogică, ne-au trimis cu un asistent care în viața lui nu stă-tuse o oră în fața elevilor mici.

Conf. univ. Eugen Rusu

Bun, învățăm de toate, că așa se cere.

Dar nu te-am văzut niciodată cu bisturiul în mînă, tînd pre-cis. Nici cu bulgărele de pămînt afînat, cîușind sămînța. Nici cu pînea de strung arînd cît de tare trebuie apăsat.

E frumos să operezi balnav, să insămînțezi pămîntul, să fa-sonezi melul.

E frumos — și e mai greu — să fasonezi oameni în deveni-re. Să oprești cînd trebuie, nici prea tare, nici prea puțin, să exa-minezi cum încolțește să-mînța, să tai cu precizie ceea ce este vădîmat.

Dar tocmai aici, unde e mai greu, intri în miezul meseriei. Tocmai aici mă lași singur? Singur să rezolv marea și de-licata problemă a omului în creștere, cu numai cîteva cu-noștințe teoretice de ecuații și de psihologie?

Văzut de Dimitrie Pompeiu

Acum 40 de ani ilustrul pro-fesor scria (Revista generală a învățămîntului, martie 1925).

...În privința pregătirii pro-fesorilor secundari, univer-sitații dau: și prea puțin și prea puțin.

Prea puțin: fiindcă, pentru ge-neralitatea cazurilor, un pro-fesor secundar nu are nevoie de cunoștințe atît de dezvoltate (omnuniții) cum le dau facul-tățile, în secțiile lor speciale; aceste dezvoltări sînt, firește,

(Continuare în pag. a 4-a)

O verigă
neglijată

**DEPOZITELE
ȘI MAGAZINELE
DE MOBILĂ**

● Unde începe schim-barea la fața a garniturilor ● Cînd reparațiile se fac înainte de folosirea obiectelor ● Utilaje de manipulare: unele s ne-corespunzătoare multe însă lipsesc.

Cetățenilor nu le-au scăpat — sîntem siguri — eforturile ce se fac pentru moderniza-rea mobilei, element indispen-sabil al confortului nostru casnic. S-au construit nume-roase fabrici, dotate cu utilaj de prim rang, în care se depun strădanii pentru a se crea garnituri cu o linie cit mai elegantă. Există, de asemenea, o grijă tot mai mare, în ma-joritatea unităților producătoare, pentru ca mobila, o dată fini-sată, să fie expedită spre unitățile de desfacere în con-diții cit mai bune.

Totuși avem ocazia să con-statăm că la cumpărător, a-junge — și nu de puține ori — mobilier degradat. Măturie stau numeroasele sesizări a-dresate unităților producătoare de mobilă. Cum se explică acest fapt?

O primă cauză
a degradării

Am asistat recent la recep-ționarea unui transport de garnituri la depozitul Chitila — unitate care deservește 32 de magazine de mobilă din capitală. Pieseile provenite de la C.I.L.T. Tr. Măgurele erau ambalate solid în cherestea și carton ondulat.

Cum vă dați seama dacă marfa a fost sau nu degradată în timpul transportului? După cum vedem o recepțio-nă ambalată...

Am pus întrebarea recep-ționarului A. Aron.

(Continuare în pag. a 2-a)

Carnet extern

Ficțiune și realitate

„După un minuțios stu-diu al planului de luptă, soldații celei de a treia brigăzi de infanterie ame-ricană au pornit la atac fără a mai aștepta obiș-nuita acoperire aeriană, cu covorul ei de bombe explozive și napalm. Se afirmă chiar că „asaltul fulgerător a făcut inutilă orice rezistență a celor zece apărători vietcong ai satului Vinh Hoa, care au aruncat armele fără a trage măcar un singur foc”. Această „victorie unică” a fost comemorată cu toată pompa într-un comunicat militar: „Tru-pel americane au cucerit satul fortificat Vinh Hoa fără a pierde un singur om...”

Oare chiar așa se des-fășoară războiul din Viet-namul de sud, pentru du-cerea cîruiua Pentagonul trimite fără încetare noi și noi întăriri? După cît reieșe din povestea de mai sus s-ar părea că pentru soldații americani acest război este o baga-telă. „Victoria de la Vinh Hoa” ar constitui o măr-

turie în acest sens. Numai că...

„Satul Vinh Hoa nu poate fi găsit pe nici o hartă a Vietnamului. Nu atît datorită faptului că el există doar de cîteva săp-tămîni cît îndosebi pen-tru că se află așezat cam la vreo 10—12.000 km de teatru de luptă vietna-mez, tocmai de cealaltă parte a Oceanului Pacific, în... statul american Georgia. El a fost construit, după cum scria recent re-vista americană „Time”, ca „o copie exactă a unei localități vietcong” — se înțelege că din carton presat și alte recuzite hollywoodiene — pentru a servi „noului program lărgit de instrucție al infanteriștilor care ur-mează să fie trimiși în Vietnam”.

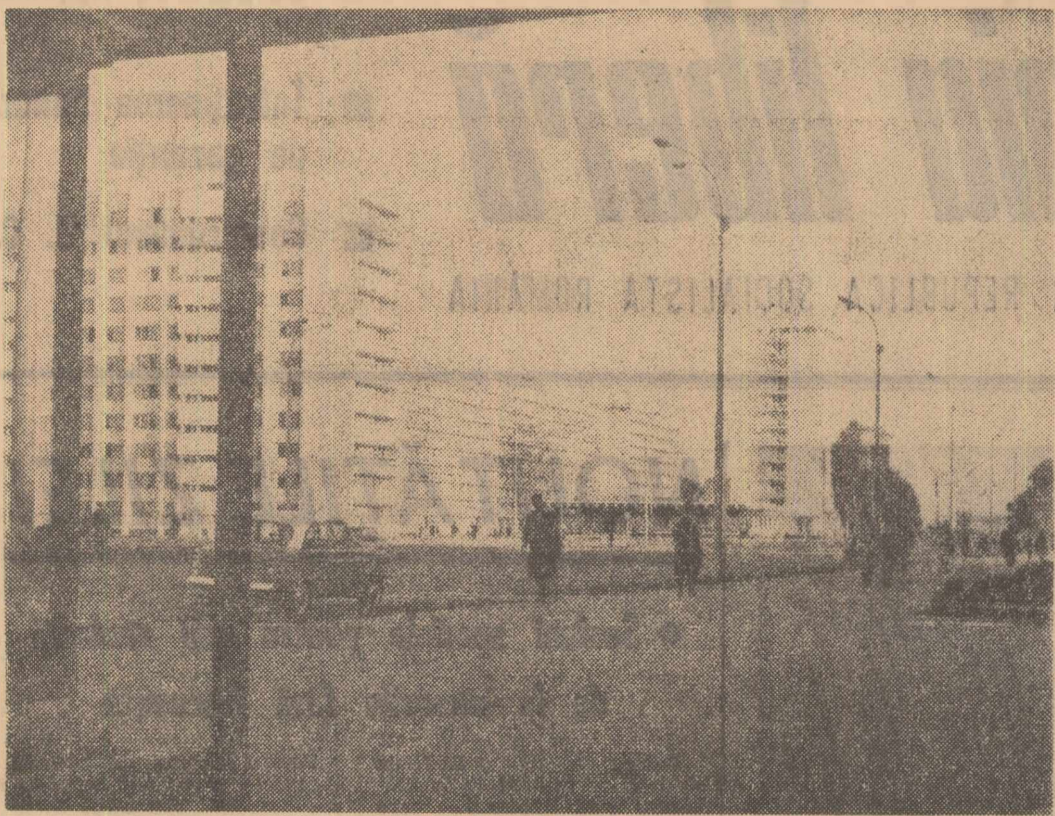
Cît privește „vietcongi” atît de dornici să se pre-dea, aceștia erau la rîndul lor tot soldați americani.

CRACIUN IONESCU

(Continuare în pag. a 6-a)

Un peisaj arhitectonic modern, cu netaie înveliş de asfalt, cu bogate spații verzi. Astfel se prezintă magistrala, care străbate Capitala de la nord la sud. În clișeu: Un aspect de pe noua magistrală

Foto: SORIN DAN

Scrisori cu adresă

CĂLDURI ÎN DECEMBRIE

Pe plaiurile hunedorene, decembrie 1965 a fost o lună friguroasă, cu ger de crăpau pietrele. În ciuda frigului, prin birourile unor instituții bîntuia o căldură ca în lunile de vară. Faptul că oamenii nădăuseu de cald în plină iarnă nu e desigur un fenomen ciudat. Curios este însă faptul că această căldură nu era provocată nici de... soare, nici de sobe, nici de calorifere. Ea era iradiată de o nemaiîntîlnită febră a cumpărăturilor ce pusesse stăpînire pe unele persoane cu atribuții de ordonatori de plăți în instituțiile la care lucrau. Fenomenul a fost urmărit pe faze de evoluție în două instituții din Deva: comitetul regional de cultură și artă și consiliul agricol regional, ajungîndu-se la constatări interesante.

Bunăoară, pentru că să se ajungă la călduri în plină iarnă este neapărat necesar ca, în primele 270 de zile din cele 365 care are anul, ordonatorii de plăți să stea cu brațele încrucișate și să nu cheltuiască nimic din fondurile alocate pentru diverse nevoi. La comitetul regional de cultură și artă din Deva, de pildă, în primele trimestre ale anului o amnezie totală pusesse stăpînire pe miniaturile fondurilor bănești, fapt ce făcea ca zilele să treacă una după alta fără ca bugetul să fie realizat ritmic. În ultimul trimestru al anului însă, oamenii acestuia au fost cuprinsi de panică și, la urmă de tot, de o febră cumplită. Săcătînd, pe semne, că dacă nu lichidează fondurile repartizate, la anul numai primesc nimic, au început să cheltuiască bani cu nemiluita, risipindu-le pe fel de fel de obiecte de care nu erau neapărat nevoie. Așa se explică faptul că în bugetul comitetului regional de cultură și artă s-au făcut — numai în ultimul trimestru al anului — redistribuiri de credite de peste 500.000 lei. În noiembrie s-au plătit 24.000 de lei pe șase televizoare, iar în

decembrie, 31.074 lei au fost cheltuiți pentru costume naționale pentru formații artistice ale căminelor culturale, costume depozitate — afl erau de necesare! — în magazia Teatrului de stat din Deva. Tot la sfîrșitul lunii decembrie, factorii de răspundere ai comitetului regional de cultură și artă, întrecîndu-se în „amabilități“ față de diverși furnizori, au plătit întreprinderii de industrie locală din Orăștie 74.694 lei, pentru ca aceasta să confecționeze mobilier pentru bibliotecă regională din Deva, mobilier care nu numai că nu fusese expediat la beneficiar, dar nici măcar nu era executat. Colac peste pupăză, în numai două zile — 29 și 30 decembrie — acești zeloși activiști culturali au plătit pentru achiziții de diverse obiecte artistice, în special tablouri, 187.000 lei. Credeți însă că tablourile acestea se află în instituțiile culturale din regiunea Hunedora? Aș! Tablourile cumpărate și plătite anticipat se află în custodie la Galeașii de artă din Craiova și Cluj!

La consiliul agricol regional, febra cumpărăturilor s-a materializat prin achiziționarea, în plină iarnă, din fonduri neplanificate, a... zece frigiderice „Fram“. Ele se adăugă altor zece care fuseseră prevăzute în buget. Drept urmare, trei centre de însemnări artificiale, cite sînt în toată regiunea, dispun acum de 20 de frigiderice. După căldurile din decembrie, la Deva e din nou vreme răcoroasă. În ianuarie și februarie 1966 nici un factor de răspundere din cele două instituții n-a mai fost cuprins de febra cumpărăturilor. Dar vor trece și în februarie, și al doilea și al treilea. Ce se va întîmpla în al patrulea? Vor bîntui iarăși căldurile? Sperăm că nu. Poate se va găsi cineva care să ia măsuri ca banii să fie gospodăriți cu grijă și cu simț de răspundere.

VASILE INOAN

Tinerețea celui care muncește cu pasiune

(Urmare din pag. 1)

436 ha discuite și 344 ha semănate. Planul său anual a fost de 686 hantri; a realizat 1.215.

După primul an de lucru pe tractor, lui Marin Băsturea i-a fost incredințată o brigadă s-o conducă. Și a tot condus-o pînă în 1960. Ii venea însă greu să nu lucreze așa cum dorește, direct pe mașină. A cerut să fie lăsat pe bidiviul lui. De atunci e mereu tractorist.

— Se pare că ai realizat în 1965 cea mai mare normă de lucru dintre toți cei 4.555 de tractoriști din regiune, îl întreb. — Da? Nu prea îmi vine a crede.

Afit, fără nici un alt comentariu. Ceea ce înseamnă că Marin Băsturea se află în permanență întrecere, dar în primul rînd cu sine însuși. În calculul retribuției care i-a revenit în cursul anului trecut arată că el a realizat o medie lunară de 2.387 de lei. Numai premii a obținut 6.779 de lei.

Din brigada în care s-a început Marin cariera de tractorist nu mai e nimeni; unii sînt acum pe la alte stațiuni, alții s-au calificat în meserii noi. Dar el n-a plecat nicăieri. A îndrăgit meșteșugul agricol pentru toată viața. S-a căsătorit prin apropiere cu fiica unei muncitoare, și-a construit o casă în cartierul Filiești din Galați unde se întorcese seara de pe cîmp la întîlnirile televizorului și-și urmește copiii, cum cresc și învață. Pentru că la 33 de ani Marin Băsturea e totuși unei

fete de 12 ani care vrea să ajungă învățătoare, și al unui fiăcău de șapte ani.

În curînd Marin și tovarășii săi vor porni din nou pe cîmp. După recoltările pe care le-au făcut, scoatează al anul acesta și-și ajute pe cooperatori să adîncăască recolte și mai mari.

Suneam mai înainte că Marin Băsturea face parte dintr-o brigadă frumoză. Cîmul de lucru al brigăzii a o-a se întinde pe ogoarele cooperativei agricole de producție „24 Ianuarie“ din cartierul Filiești al orașului Galați, la fa răcolta obținută anul trecut de cooperativă la principalele culturi: grîu — 2970 kg la hectar, față de 1.300 kg plan; porumb — 2.109 kg la hectar, față de 2.000 kg plan și floarea soarelui — 1.865 kg față de 1.300 planificate. Cooperatorii îi simt de-aici lor pe tractoriști; tragera de inimă cu care lucrează dovedește că și ei simt la fel.

Iată-l aici, în aceste rînduri, pe unul dintre mecanizatorii de la Șendreni, cel mai vechi și mai harnic, care recoltează din lan în zilele de vară cite 25.000 kg de grîu cu combina. El e tractoristul care a realizat cea mai mare normă de lucru din regiune în cursul anului trecut și, conducînd de peste 15 ani tot felul de mașini agricole, tot de oficio n-a lipsit niciodată de la panoul de onoare al stațiunii; modest și harnic și deosebit de fină la cei 33 de ani ai săi.

Dar orice ați zice, eu n-am văzut la noi tractorist care nu fie fină.

MARIA PETRA-RADU

Depozitele și magazinele de mobilă

(Urmare din pag. 1)

După recepționare, mobilele sînt transportate în incinta depozitelui unde încep operațiile de dezambalare și o dată cu acestea și unele... degradare. Folosînd niște perghii de fier, lucrătorii de aici le aplică un prim tratament nemilos. Se întîmplă adădar, ca o dată cu șipca ambalajului să se mai desprindă cite un picior de pat, să se mai sfîșie o bucată din stofa camerierului, se mai ipește o zgîrțitură pe furniturul imaculat. Șeful de depozit asista la aceste operații cu sentimentul că totul se desfășoară normal. Ne explica chiar:

— Pentru mobilele ce se degradează avem un atelier de reparații, cu doi lucrători. Cu alte cuvinte, încă înainte de a fi utilizate, mobilele necesită operații de recondiționare.

...Excepțiile devin reguli, și viceversa

— Spuneți-ne — ne adresăm tot Gh. Rădulescu, responsabil magazinului „Căminul“ din Piața Amzei — în unitatea dv. se găsește mobilă fără zgîrțituri?

— Se mai găsește cite una! Dar ce anume v-ar interesa?

În acest magazin nou, aflat în plin centrul capitalei, constatăm din capul locului, că spiritul gospodăresc este în eclipsă. Aici garniturile sînt pline de praf, au pete de ulei rămase de la niște etichete deslipite, au zgîrțituri.

Jos, în depozitul magazinului, aflăm și alte amănunte. Așezată în neoridinală, suprapusă și insuficient protejată, mobilă își continuă calvarul început la depozitul de la Chitila. Dintr-o leavă de sus, apa curge pe lucrul încă existent al unor elegane măsute „Artis“. Nici unul din lucrătorii magazinului nu se îndură s-o așeze la un loc ferit. Și aici, ca și la depozitul din Chitila, primim asigurările de rigoare: „Mobilă degradată, înainte de a fi oferită cumpărătorului, trece printr-un proces de recondiționare. Există și aici un salariat și n-ar strica să fie doi, căci lucrul e destul“.

— De ce acceptați marfă degradată? Ne interesăm.

— De obicei, marfa ne sosește în timpul prînzului, în

afara orelor de program. O recepționăm cînd revenim la unitate, dar atunci delegatul furnizorului e plecat.

În cele citeva procese verbale încheiate de la începutul anului în curs nu regăsim nimic din constatările noastre critice.

Așadar, prin sîta rară a recepției care se face la magazinele se strecoară spre cumpărător marfă ce nu mai păstrează calitățile inițiale. Această situație nu se înfățișează numai în București. Asemenea aspecte există și în alte orașe. La Mediaș, în depozitul unităților de mobilă, garniturile au fost așezate direct pe pămînt, ceea ce a făcut ca ele să prindă umezeală, să mucegaiească. La Reghin nu s-a găsit pentru aceste mărfuri decît un șopron vechi cu acoperișul spart prin care ploaia pătrunde în voie. (Se poate înțelege ușor cu ce efecte). Și la Bacău mobilele are aceeași soartă. Depozitul afectat ei este prost utilat cu mijloace de transport, ceea ce face ca manipularea să se efectueze anevoie și cu consecințe negative.

Trebuie să recunoaștem că nu toate degradările se datorează cauzelor arătate. Mai sînt și altele. La ora actuală unitățile dispun de un spațiu insuficient pentru depozitare și de aici inghesuială, vrăjirea mobilei cu tot cortegiul de urmărit. Utilajele de manipulare pe lingă că sînt insuficiente, sînt în multe cazuri și necorespunzătoare. Desigur că există atît în capitală cît și în celelalte orașe din țară multe magazine în care mobilele se bucură de un tratament adecvat. Dacă am insistat încă asupra aspectelor mai puțin îngrijite, lipsurile constatate sînt păgubitoare atît pentru cumpărători, cît și pentru economia națională. Veriga această, magazinele de mobilă, cu depozitele aferente, trebuie să se bucure de mai mare atenție din partea Ministerului Comerțului Interior, deoarece aici se iroiesc multe din eforturile care se fac pentru asigurarea unor produse moderne, de bună calitate. Cetățeanul trebuie să ajungă să cumpere mobilă așa cum a fost fabricată. E dreptul lui!

LIA MARGARIT

• Memento • Memento • Memento • Memento • Memento • Memento • Memento • Memento • Memento •

MIERCURI
23
FEBRUARIE
1966

Soarele răsare la 7 h 04'
Soarele apune la 17 h 55'
— 54 + 311

teatre

Lucia di Lammermoor (spectacol prezentat de Teatrul de Operă și Balet): Sala Palatului ora 19.30; Spărgătorul de nuc: Teatrul de Operă și Balet (16.48.20) ora 19.30; Clopotele din Corneville: Teatrul de Stat de Operă (14.80.11) ora 19.30; Vedere de pe pod: Teatrul Național „I. L. Caragiale“ sala Comedia (14.71.71) ora 19.30; Fatima roșie: Teatrul Național „I. L. Caragiale“ sala Studio (15.15.53) ora 19.30; Un tramvai numit dorință: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“ sala din bd. Schitu Măgureanu 1 (14.60.60) ora 19.30; Sfîntul Mihail Blajin: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“ sala Studio (12.74.50) ora 19.30; Au fost odată... două orfelane: Teatrul „C. I. Nottara“ sala Magheru (15.93.02) ora 20; Amoroșii: Teatrul Mic (14.70.81) ora 19.30; Bietul meu Marat: Teatrul Muncitoresc C.F.R. în sala Tea-

cinematografe

Tom Jones: Patria (11.86.25) orele: 10, 12.30, 16, 18.30, 21; București (15.61.54) orele: 9.15, 12, 15.30, 18.15, 21; Tomis (21.49.58) orele: 8.15, 11, 14.30, 17.15, 20; Excelsior (18.10.88) orele: 9.30, 12.15, 15, 17.45, 20.30; Melodia (12.06.88) orele: 9, 11.30, 14, 16.30, 19, 21.30; Procesul alb: Republica (11.03.72) orele: 9.45, 12.30, 15.30, 18.15, 21; Grivita (17.06.58) orele: 10, 12.30, 15.30, 18, 20.30; Gustul mierii: Luceafărul (15.87.67) orele: 9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30, 20.45; Fata din junglă: Capitol (16.29.17) orele: 9, 11.15, 13.30, 16, 18.30, 21; Feroviar (16.22.73) orele: 9.15, 11.30, 13.45, 16, 18.30; Winetown: Festival (15.63.84) orele: 9, 11.30, 14, 16.30, 18, 21.30; Aurora (35.04.66).

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

Teatrul de Comedie ora 19.30; Arietul de la dopul perfect: Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.94.23) ora 20; Fie de teatru ora 9.30 și Harap Alb ora 15.30; Teatrul „Ion Creangă“ (21.85.56); Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala Savoy (15.56.78) ora 20; Omul zăpezilor: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ sala din cal. Victoriei nr. 174 (15.04.18) ora 20; N-a fost în zadar: Studioul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“ (15.72.59) ora 20; Pe trepte de lumină: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circul Mare din Moscova: Circul de Stat (11.01.20) ora 19.30; Recitalul basului Marius Rintzler: Sala mică a Palatului Republicii Socialiste România ora 20.

CARNET CULTURAL

Teatrul de Comedie

„Insula“ de Mihail Sebastian (cu un epilog de Mircea Ștefănescu)

Radu Popescu

Oricîrui scriitor, și n-ar fi de loc neversimil ca Sebastian, cu dezvoltatul său spirit critic și autocritic, cu finețea sa, cu exigențele sale, să fi considerat că a ajuns într-un asemenea impas, după ce cele două acte scrise, oricît spirit, oricîte amuzante situații cuprind ele. Nu e de loc exclus ca Sebastian, scriitor atît de lucid, să-și fi dat seama că în această încercare, el reia tema fundamentală a celorlalte drame ale sale, și chiar — cu toată aparența nouă a cadrului și a condițiilor exterioare — situația fundamentală în care el plasa pe eroii lor. Căci, într-adevăr, ce sînt și ce caută pictoriștii Nadia D., bancherul internațional B. Manuel și tînărul fotbalist Boby II, constrînși de rigorile războiului care i-a surprins într-o insulă sud-americană de fantezie, să conviețuiască, totalmente dezbrăcați de condițiile vieții lor sociale obșnuite, în frîncă și spăla soliditate, în sîncera comunione umană, — ce sînt și ce caută acești oameni?

Cronica teatrală

oamenii, altceva decît sînt și căută eroii izolați vile din „Jocul de-a vacanța“, al tînărului locuitor provincial din „Steaua fără nume“, și chiar, într-o bună măsură, și bibliotecii lui Andreic din „Ultima oră“. Mirajul unor relații umane, eșuate demne, sincere, realizarea iluziei prin evaziune din contingenta istorico-socială, prin ruptură voluntară cu condițiile obișnuite, există și în final, în tema fundamentală a lui Sebastian, în cadrul căreia, de asemenea, el recurge la cîteva situații dramatice și la cîteva eroi, foarte ușor de recunoscut. Dar acestora le urmează, implacabil, desecul, trîznirea (iarăși îndulcită în „Ultima oră“), și poate că Sebastian nu s-a mai putut împăca cu această soluție, și consecutiv, cu această formulă a dramei sale. De aci, poate, perplexitatea lui în fața unei drame pornite, pînă la finele actului doi, pe vechiul flagel, în care se găsesc elemente eterogene (ca prezenta marului bancher capitalist), sîmintă, poate, a unei noi dezvoltări, dar în care nu se mai găsesc elementele conflictului sentimental: căci trecînd rîul bărbatului de adolescent prelungit, timid și veletar, atît de bine ilustrat de Valeriu, Miroslu și Andreic, asupra femeii, asupra Nadiei, o nouă pleidică apare în calea închegării unui conflict: Nadia, deopotrivă tubită și de maturul bancher și de tînărul fotbalist, respinge pe ambii amorozi, adăugînd soluția neutralității, anti-erotice, o impune chiar, ca incompatibilă cu „visul insulei“. Ceea ce este bizar, nefiresc, și este mai ales, de natură să lipsească drama de conflict, așa cum o lipsește, de altfel, și neutilismul ei social. Poate că Sebastian avea o altă soluție pentru ambele probleme, și ar fi dezvoltat-o în al treilea act, dacă nu și într-un al patrulea. Poate că,

dimpotrivă, și-a spus că drama nu se mai poate dezvolta și soluționa, după ce în două acte nu și-a găsit un început de orientare, și atunci a abandonat-o.

Poate, poate, poate... Cine va ști vreodată? Întrebarea e: ce putea face Mircea Ștefănescu cu aceste date neprecizate și cu aceste două acte fără dezvoltare și fără conflict? Căci aci nu poate fi vorba de „epilog“, cum anunță programul teatrului, ci de o adevărată dezvoltare și încheiere a conflictului, a dramei și a ideii. Mircea Ștefănescu a procedat cu maximum de prudență și de onestitate, adaptînd soluția pe care i-o propunea, cu unică certitudine, înțelega oare de pînă atunci a lui Sebastian, că el a făcut să se risipească lăzuri sub presurina implacabilă a vieții reale (risipind astfel și iluzia posibilă a unui mare capitalist care se poate înfrîți și egaliza cu oamenii alții lumii), dar a păstrat și chiar a dat mai multă viață ideii că în acestă oare de a anunțată nobilității vieții, și că realizarea lui poate trece din sfera poeziei în sfera realului. Se putea sau nu se putea face mai mult, e o problemă absolut oțioasă. Decemdată, noi avem și recuzita lui B. Manuel, dar teatrului încă o operă a lui Sebastian, care, dacă nu are calitatea celorlalte, merită totuși a fi cunoscută, și conține momente de reală valoare. Cu acestea, el a justificat pe deplin și experiența îndrăznească a Teatrului de Comedie, care a lărgit, astfel, repertoriul nostru original.

Spectacolul este bun, la nivelul tuturor spectacolelor acestui teatru, care au un nivel teatral totdeauna ridicat. Regizorul, Crin Teodorescu, om fin și discret, foarte potrivit din punct de vedere temperamental cu Mihail Sebastian, a avut sarcina grea de a da mișcare și a crea un crescendo în desfășurarea celor două acte, destul de statice. Și a reușit, cu toate că o apăsător puternic pe un anumit comic gros, care nu e în spiritul lui Sebastian, și pe o anumită sentimentalitate fără sentiment real, substanțial (ceea ce a avut efectul cu totul negativ de a sugera în final, că tînăra Nadia, parcă înclină, obscur și secret, spre bancherul, refuzat consențit).

Interpretarea a fost de asemenea bună, nu rareori excelentă, dar și, uneori, afară din armonia și stilul operii. În rolul Nadiei D., Sanda Toma a jucat convingător, cu suflet, cu elan, cu farmecul necesar, dar a scăzut sensibil în ultimul act. Cu totul excelent, într-o unitate de caracter și stil care a împregnat situațiile diverse în care este pus eroi, a fost Mircea Sepitlic, în rolul bancherului Manuel B. Manuel. Pe tînărul sportiv Boby II, l-a interpretat Ștefan Tapaleagă, în general corespunzător rolului, dar uneori cu ex-plozii stridente de comic mimat și acrobatic, care trebuie temperate (atît în ideea regizorului, cît și în maniera actorului). La egalitate de elonji trebuie împărțat Mircea Balaban, deslîș rolul directorului agenției de voiaje, interpretat de el, este secundar. Aplauze merită Agnia Boosvela, foarte savuroasă în rolul unei proprietăre de camere mobilate, rapace și erotică. În rolul unui politist Dem Savu a satisfăcut pe toată lumea. Ca și Mircea Constantinescu și Dumitru Rucăreanu, dar nu ca și Elena Caragiu, interpreti a trei scurte, dar hazii apariții, în actul I.

Breviar

cinematografic

Premierele românești ale lunii martie sînt filmele „Răscoală“, adaptare cinematografică după romanul lui Liviu Rebreanu, în regia lui Mircea Mureșanu, și „La porțile pămîntului“, film de actualitate inspirat de munca geologilor, în regia lui Geo Saizescu.

Pînă la sfîrșitul acestui luni vom avea prilejul să vedem pe ecrane coproducția româno-franceză „Serbările galante“, după un scenariu și în regia cineastului-academician René Clair. Imaginea în color a fost realizată de Christian Matras, creatorul imaginii la cîteva dintre cele mai frumoase filme turnate în Franța. Distribuția filmului, include alături de artiști francezi Jean Pierre Cassel, Genevieve Casile, Jean Richard și Marie Dubois pe artiștii români Forry Eterlie, Florin Vasilu, Adela Mărculescu, Melania Cirje, Dem. Rădulescu, Puiu Călinescu. Pe ecranele noastre, filmul va fi prezentat în limba română.

Creatorii de filme artistice se află în plină activitate. Pe platourile de la Bufta, Ion Popescu-Gopo realizează noua sa fantezie „Nimic nu dr. Faust“. Continuă, de asemenea, lucrul la coproducția româno-sovietică „Tunelul“, în regia lui Francisc Munteanu. Filmul „Vremea zăpezilor“ în regia lui Gh. Nagy este în faza de montaj. În sfîrșit, se pregătește începerea filmărilor la „Dacii“, amplă evocare istorică după un scenariu de Titus Popovici, în regia lui Sergiu Nicolaescu.

Se mai întîmplă, din păcate, ca programarea unor filme în cinematografele bucureștene să nu coincidă cu... sosirea copioilor la ora și în ziua anunțată. Așa, de pildă, mîine de luni, ora 9, n-a putut avea loc la cinematograful „Festival“ pentru că nu sosise copia. Tînînd seama că majoritatea filmelor realizate în studiourile de peste hotare se prezintă încă la noi la o distanță destul de mare, n-aș fi oare cazul să se includă în acest termen cuprinzător și tîrărirea peliculei?

Doi actori îndrăgiti de public vor reapare pe ecrane în săptămînile următoare: Alain Delon în filmul „A fost cîndva hoș“ și Vittorio Gassman în „Ani elocotenți“.

Colecția muzicală „Ion Vicoaveanu“

SUCEAVA (coresp. R. I.). — În comuna Vicov de Jos, raionul Rădăuți, trăiește bătrînul învățător pensionar Ion Vicoaveanu, pasionat muzicolog. Recent, întreaga lui colecție a intrat în posesia Muzeului regional din Suceava, fiind donată de posesorul ei. În colecția „Ion Vicoaveanu“ se găsesc o „Operă națională“ și o „Operă comică“ de Tudor Flondor, piese corale de Cl. Cristian Porumbescu, Gavril Musicescu, E

La TRIBUNA ECONOMICĂ specialiști își spun cuvîntul despre

Organizarea științifică în toate verigile planului de investiții

Răspunderea întreprinderilor de specialitate poate fi întărită

Rezultatele activității de pe șantiere sînt strîns legate de buna pregătire, de organizarea corectă științifică a executării lucrărilor.

Ing. N. Tucman,
director general
al Trustului
de construcții-montaj
nr. 1 — București

Procesul de producție în construcții, afectat și de factorii specifici condițiilor de loc și climă, — organizare bine gândită care să asigure realizarea obiectivelor la termen, de bună calitate și cu indicatori economici corespunzători. Apare astfel evidența necesității cunoașterii la timp a documentației de execuție. Deși pe această linie s-au făcut oarecari progrese, ele sînt încă insuficiente. Trustul nostru a dispus în ultimii ani la data de 1 ianuarie de documentații de execuție în proporție de circa 30 la sută din volumul lucrărilor realizate în anii respectivi. În asemenea condiții nu se pot determina corect și la timp mijloacele de producție necesare, nu se pot egala corepunător lucrările, rămînd prea multe probleme de rezolvat „operativ” pe parcursul realizării planului anual. În legătură cu acest aspect conștientizăm că o soluție corectă și justă propunerea care s-a mai făcut, ca unitățile de execuție — prin ateliere de proiectare dezvoltate corespunzător — să preia elaborarea proiectelor de execuție. Sînt cunoscute atribuțiile, răspunderile pe care le au antreprenorul general și unitățile de specialitate care colaborează cu acesta la realizarea investițiilor. Consider că actualele proceduri care reglementează raporturile dintre acestea, precum și cu beneficiarii pot fi îmbunătățite sub aspectul precizării răspunderilor de plan și contractuale între antreprenorul general, ceilalți executanți și beneficiarul investiției. Antreprenorul general — unitatea care execută în general lucrările de construcție — este cel care trebuie să asigure coordonarea

judicioasă a lucrărilor în ansamblu, creînd condițiile necesare ca unitățile de specialitate să-și poată realiza lucrările într-o des-

fășurare tehnologică corectă. În prezent lucrările sînt clare numai pentru unitățile de specialitate (instalații tehnico-sanitare, electrice de joasă tensiune, încălzire centrală, canalizare, ventilații, izolații etc.) care fac parte din același minister constructor ca și antreprenorul general. Unitățile care execută lucrări de specialitate — instalații electrice de înaltă tensiune, telecomunicații, automatizări etc. — care fac parte din alte ministere și sînt indicate expres în planul antreprenorului general, primesc indicatorii de plan de la forul lor tutelar. Dacă aceste unități de specialitate nu sînt prevăzute ca executanți în planul antreprenorului general, urmează ca să primească de la acesta indicatorii de plan prin protocol de cedare-venite cînd lucrările au fost afectate de întîrzierile înregistrate tocmai în perfectarea acestor protocoale.

Sîntem de părere că pe linia îmbunătățirii conducerii lucrărilor de investiții, este necesar ca încă din faza de proiect de ansamblu să se întocmească graficul realizării investiției pe baza metodei „drumului critic”, cu prevederea tuturor lucrărilor de specialitate care se execută de unități cu profil corespunzător.

Tot atît de oportun apare ca aceste unități de specialitate să aibă raporturi contractuale directe și exclusive cu beneficiarii, întîrîndu-se astfel răspunderea acestora în realizarea investițiilor. Menționăm că această reglementare nu ar afecta cu nimic răspunderea antreprenorului general în coordonarea activității tuturor unităților de execuție care concure la realizarea investițiilor.

Extinderea prefabricării este condiționată de modernizarea balastierelor

Construcții Combi-
natului chimic
de la Craiova
au acumulat o ex-
periență bună în
șef de șantier
Ing. Mihail Panait,
șef de lot
Combinatul chimic —
Craiova

darea construcțiilor, pentru lucrări de reparații sau întreținere. Este necesar în același timp să nu se mai permită atacarea lucrărilor de bază pe marile șantiere înainte de a fi terminate principalele lucrări prefabricate în special în cadrul drumurilor, racordurile de cale ferată, toate lucrările subterane de canalizare, alimentare cu apă și energie electrică. Beneficiarul să asigure cu prioritate utilitățile necesare a se amplasa pe platforme în aer liber: podurile rulante să fie asigurate în prima etapă de către beneficiar pentru a servi la montaj, eliminîndu-se procedeul greoaie și costisitor.

În altă ordine de idei sîntem de părere că în relațiile cu subantreprizele să se întărească autoritatea antreprenorului general, începînd de la nivelul maistrilor pînă la conducerea întreprinderilor de construcții. De multe ori subantreprizele lucrează la obiective care le oferă front larg de lucru și avantaje în realizarea unor indicatori, în detrimentul finisării obiectivelor a căror punere în funcțiune reclamă o mai mare urgență. Subantreprizele noastre au concentrat în ultima vreme forțe mari la instalațiile de emulsie și monomeri, în vreme ce acest lucru era mai necesar la instalațiile de butanol, acetilenă și acetaldehidă. O răspundere importantă ne revine fără îndoială și nouă, celor de la antrepriza generală, întrucît problema colaborării cu subantreprizele am tratat-o doar la nivel de conducere, nu și la nivelul maistrilor care n-au reușit totdeauna să impună un punct de vedere corespunzător.

Avînd în vedere asemenea rezerve, propunem ca pe viitor să se prevadă îmbunătățirea calității și sortimentelor de betoane prin crearea unor balastiere și cariere înzestrate cu utilaje moderne, care să asigure sorturi de agregate conforme cu cerințele șantierei. Pentru finisajele exterioare la halele industriale este necesară producția de nacele, precum și prevederea încă de la proiectare a dispozitivelor de fixare a scripetilor la partea superioară a clădirilor, dispozitive care să rămîie spre folosință și după pre-

Angrenajul va funcționa ireproșabil dacă beneficiarul va ști să-l pornească

Ing. Ștefan Cichl,
director tehnic
al D.S.A.P.C. — Bacău

În anii din urmă colectivul nostru nu reușea să asigure documentația tehnică decît pentru 50—65 la sută din investițiile Sfatului popular regional, ceea ce afecta serios activitatea constructorilor. Situația este acum schimbată. La finele anului 1965 aveam pregătită 85 la sută din documentația necesară realizării volumului de investiții ce figurează în planul pe 1966, pentru construcțiile de locuințe. În acest procent ridicîndu-se la 98 la sută. La un asemenea rezultat s-a putut ajunge numai printr-o strînsă colaborare între beneficiar, proiectant și constructor. Ea a făcut posibilă cunoașterea din vreme a obiectivelor înscrise în plan.

Ar fi greșit să spunem că acest angrenaj funcționează totdeauna perfect, fără cusur. Defecțiunile ivite se datoresc uneori beneficiarilor, care nu se îngrijesc să definitiveze din timp obiectivele incluse în plan. Secția sănătate a Sfatului popular regional, și-a definitivat unicul obiectiv din plan — policlinica din Piatra Neamț — de abia la sfîrșitul lunii octombrie, ceea ce a dus la întîrzieri în proiectare. Același lucru s-a întîmplat și cu cele două fabrici de gheață ale industriei locale, care au fost incluse în plan doar la sfîrșitul ultimului trimestru al anului 1965.

Dar în relația beneficiar-proiectant-constructor mai intervine, încă un factor și anume avizarea, care în momentul de față continuă încă să se rezolve cu oarecare întîrziere. Nu de puține ori timpul de avizare pentru toate fazele de proiectare durează mai mult de cît proiectarea însăși, sau chiar de cît execuția. Uneori de această trăgănată ne facem vinovați și noi prin întocmirea, datorită timpului scurt pus la dispoziție, a unor documentații slabe, superficiale. De cele mai multe ori

obligatorie atît pentru studiul tehnico-economic, cît și pentru proiectul de ansamblu, fapt care duce la prelungirea duratei de avizare. Iată de ce socot că menținerea obligativității obținerii acestor avize numai la o singură fază de proiectare, la studiul tehnico-economic, indiferent de valoarea investiției ar duce la scurtarea timpului de avizare de-a proiectării. La aceasta ar putea contribui și sporirea numărului de referenți din cadrul organelor de avizare, în special ai C.S.C.A.S. și C.S.P., care în momentul de față sînt suprasolicitați, ca și înlăturarea formalismului ce mai există încă în verificarea conținutului proiectelor privind partea de avizare și acorduri prealabile.

ÎN ÎNȚIMPINAREA CONSFĂTURII PE ȚARĂ A CONSTRUCTORILOR

Pentru o expresie variată și specifică a arhitecturii noastre

Chemarea conducerii de partid pentru a orienta și arhitecturii noastre pe linia unei expresii proprii, variată și specifică, a trezit un larg ecou. Dezbateri ample în presă confirmă interesul crescînd al maselor largi pentru problemele arhitecturii în general, ca și pentru latura ei emoțională afectivă, care acționează direct asupra sensibilității omului.

În etapa actuală a dezvoltării arhitecturii noastre, pe lângă problemele funcționalității, confortului, ale prefabricării și industrializării precum și cele cu caracter economic se ridică sarcina de seamă a obținerii unei noi calități estetice proprii țării și zilelor noastre. Arhitecții sînt astfel angajați într-un proces complex de creație, avînd drept scop rezolvarea simultană și unitară a tuturor acestor probleme, în condițiile lor reciproce.

Un act de creație atît de subtil și nuanțat exclude de la început formule și rețete. Gama atît de amplă a condițiilor concrete în care se desfășoară, relieful terenului, clima, fond tradițional, obiceiuri, ș.a., deschide un cîmp larg posibilităților de rezolvare, condiționate de factorii obiectivi cît și de personalitatea creatorului, căile, metodele pot fi precizate numai prin cunoașterea și analiza a-dincîntă a realității însăși.

Aspectul monoton, nediferențiat al unor ansambluri urbanistice a apărut în gene-

ral datorită ignorării unor trăsături obiective, caracteristice și aplicarea soluțiilor șablon, indiferent de condiții de relief și de particularități ce puteau fi valorificate. În multe cazuri, prin mari mistări de pămînt terenul a fost adus la o expresie plată, împîlîndu-se clădirii în compoziții șablon, apărînd astfel o monotonie nedorită și o expresivitate banală, lipsită de personalitate, cu prețul unor eforturi materiale care ar fi putut fi economisite. Se poate trage concluzia că aplicarea mecanică a unei formule compoziționale, a unei rețete, o boară deodată valoarea plastică a unui ansamblu și este prima sursă de monotonie, a lipsei unui caracter propriu, particular.

Considerăm că este greșit a se crede că este suficient a se realiza diversitatea și specificul numai prin mijloace proprii compoziției urbanistice. Un ansamblu oricît de valoros compozițional poate fi compromis dacă ideea artistică nu e valorificată pînă la obiect și chiar mai departe, pînă la detaliu, astfel ca acțiunea emotivă să se exercite pe diferite trepte, de la viziunea globală, de ansamblu, la contactul direct cu obiectul arhitectural.

Un rol important în particularizarea ansamblurilor de locuințe revine dotărilor sociale — culturale, care pot valorifica interesul plastic, printr-o tratare mai pregnantă și care pot imprima un climat arhitectural întregului ansam-

blu, prin sugerarea într-o tonalitate reținută, a unor idei compoziționale specifice. Același rol revine monumentelor istorice, integrate organic în noile ansambluri. Nu trebuie neglijate nici posibilitățile de folosire a artelor plastice, prin care se poate imprima o amprentă proprie noilor ansambluri.

Stabilirea unei tipologii mai largi de apartamente, corespunzător necesităților variate ale structurilor familiilor, a însăși concepției funcționale și plastice a locuințelor, va contribui de asemenea, la o expresie mai variată arhitecturală a clădirilor și ansamblurilor.

Metodele industriale în construcție care dau avantaje economice și calitative, făcînd posibilă în același timp realizarea unui volum de construcție în continuă creștere, trebuie orientate și în vederea satisfacerii cerințelor ridicării nivelului arhitectural. În acest sens este necesară o mai mare suplete a proceselor tehnologice, o diversificare a producției elementelor de construcție. O colaborare mai strînsă între arhitecți, ingineri și tehnologi poate contribui la găsirea acelor soluții care să promoveze diversitatea, caracterul speci-

Arh. Marcel Locar,
membru în Comitetul
de Stat pentru
construcții, arhitectură
și sistematizare

fic, ridicarea calității și a confortului. Hotărîrile este însă actul de creație, participarea activă, angajarea fără rezerve, cu convingere, adîncă și pasivă entuziasă, spre a răspunde unor cerințe pe care le ridică societatea noastră, în drumul ei ascendent de rapidă dezvoltare.

Ridicarea activității arhitecturale la un înalt nivel, de creație originală, impune și crearea unui climat corespunzător. În primul rînd este necesar să creăm condiții pentru afirmarea forțelor creatoare, a acelor arhitecți care pot aduce un aport original hotărîtor. Trebuie să scoatem din anonimat autorul, omul de concepție, să dăm posibilitatea dezvoltării personalității și a afirmării ei printr-o creație care să însemne o îmbogățire a formelor de exprimare artistică. Să stimulăm simțul de răspundere al proiectanților care — în cadrul directivelor de stat cu privire la cerințele de confort și indici economici — pot aduce un aport pozitiv printr-o originală soluționare a unor cerințe obiective. Trebuie să întărim rolul arhitectului de talent și experiență în creșterea tinereilor cadre, în dezvoltarea posibilităților lor spre o afirmare proprie. În cadrul institutelor

Cheia succesului: o gîndire atentă a tehnologiei de execuție

Arh. Victor Crocos,
director general
al întreprinderii
de construcții speciale
industriale și montaj

ne de care dispun atelierele. De o mare importanță este și creșterea treptată a calificării muncitorilor care lucrează în unitățile bazelor de producție, la aceasta ajungîndu-se prin însăși modul de lucru din ateliere care se aseamănă cu cel din industrie. În același timp baza de producție ar putea cuprinde ateliere centralizate de reparații și întreținerea utilajelor.

O bază de producție trebuie, de asemenea, să cuprindă centralizarea depozitelor în unități prevăzute cu linii de garaj, rampe de încărcare-descărcare, platforme pentru materiale, magazine de diverse tipuri și toate celelalte utilități pe care le impune o depozitare și manipulare rațională a materialelor și confecțiilor. Actualele depozite necentralizate ale I.C.S.I.M., amplasate pe la diversi beneficiari (Uzinele „23 August”, F.M.U.A.B., Semănătoarea, Electronică etc) nu sînt dotate corespunzător, avînd un caracter de provizorat.

În legătură cu organizarea șantierei trebuie luate în discuție două aspecte: organizarea propriei-zisă a șantierei și organizarea tehnologiei de execuție a lucrărilor. Îmbunătățiri sînt necesare în ambele domenii. În ipoteza existenței unei baze de producție a întreprinderii, pe șantier trebuie proiectate numai

un minim de utilități: birouri în barăci demontabile, magazii tampon de mică capacitate, șoproane de șantier, depozite de carburanți, drumuri și căi ferate uzinale etc.

Organizarea tehnologiei de execuție reprezintă în ultimă instanță cheia succesului întregii activități a șantierului. Din păcate nu todeauna tehnologia de execuție este temeinic analizată. Uneori soluțiile de execuție adoptate nu reprezintă ipoteza cea mai avantajoasă. Ne referim în principal la materialele folosite, la utilajele alese și caracteristicile lor, la metodele de montaj, la sculele și dispozitivele utilizate etc.

În etapa actuală de dezvoltare a sectorului de construcții, cînd volumele de producție cresc de la an la an, este de neconceput atacarea lucrărilor la întîmplare, fără o gîndire temeinică dirijată de sus în jos, de la institutele de proiectare la întreprindere, pînă la șantier. Ioturi și locuri de muncă. Organizarea științifică a producției este cea mai importantă rezervă internă de care dispunem. De aceea în institutele de proiectare, adîncirea gîndirii să se ogîndească în soluțiile proiectelor ce se elaborează, să fină seama de principiile care stau la baza industrializării construcțiilor, dar în același timp și de posibilitățile de asigurare a unor materiale și utilaje. O luptă hotărîită se impune împotriva tendințelor de a perpetua execuția după intuiție, luîndu-se măsuri de introducere treptată în producție a metodelor matematice de optimizare a soluțiilor.

SCRISORI DE LA CITITORI

Talon de garanție... că plouă

O zicală din bătrâni spune că după furtună vine și vremea bună. La mine acasă însă, după furtună rămin... băltoace mari în pod și-mi plouă prin tavă. De doi ani plouă. Am sesizat la timp I.A.L. al raionului 16 Februarie, care a intervenit prompt. Acoperișul de tablă a fost chituit, vopsit cu miniu de plumb, dar... apa a continuat să pătrundă în cameră. S-a ajuns la concluzia că tablă, ciuruită de rugină, trebuie înlocuită. În vara lui 1965, s-au executat lucrările de înlocuire a acoperișului. Am scăpat de „ceremonialul” impus de ploaie — ne-am zis, Am dat cutiile de tablă la I.C.M., albia am dus-o în pivniță. Comisia de recepție ne-a confirmat că lucrarea e bine executată. Ne-a dat chiar și talon de garanție. Prima ploaie ne-a adus însă iar un duș rece: acum nu mai plouă într-o singură cameră, ci în tot apartamentul. Așteptăm primăvara îngrijorată. Ce vom face? La solicitările noastre, I.A.L. ne-a promis până acum de două ori că va veni cineva să constate... Ceea ce așteptăm însă este un meșter calificat, nu un proces verbal de constatare.

V. IONESCU
str. General Budișteanu 22
București

Vom respecta termenul?

Întreprinderea la care lucrez, I.I.G.L. din Rîmnicu-Vilcea, are în curs de executare coșuri pentru noua seră ce se construiește în orașul nostru. Rădănițe îngrăpate etc... Cu toate că muncim cu rîvnă, nu cred că vom putea respecta termenul la care ne-am angajat să terminăm lucrarea. Cauza? Calitatea proastă a cărămizilor livrate de întreprinderea „6 Martie”, tot din orașul nostru. Pămîntul din care sînt confecționate nu e bine frîmțat, iar calcuțul dozaieului de nisip e cam... aproximativ. De aceea, cărămida rezultată din acest amestec este foarte dură. În contact cu frigul și cu apa, se fisurează și apoi se sfărîmă. Deficiențe de calitate prezintă și ferestrele furnizate de aceeași întreprindere. Fiind confecționate din lemn verde, pînă sînt montate se usucă, se curbează, se crapă, se subdimensionează. Am putea cumpăra cărămizi și ferestre de la alte fabrici. Dar este oare o soluție justă? De ce să majorăm prețul de cost al seriei prin cheltuieli de transport din alte regiuni, cînd — cu mai multă preocupare din partea întreprinderii furnizoare — am putea găsi ferestre și cărămizi de bună

calitate și în orașul nostru? Ce părere au tovarășii de la întreprinderea „6 Martie”?

DUMITRU ZAULET
tehnician, Rm. Vilcea

De ce doar 500 de locuri?

C.S.C.A.S. a inițiat un concurs pentru proiectul unui „club sindical cu sală de 500 de locuri în orașul Lugoj”. Anunțul publicat și în presă a iscat nedumerire în rîndul cetățenilor orașului nostru. Noi credem că este necesară reconsiderarea temei-program, în scopul mării sălii de spectacol la capacitatea de 800 de locuri. Argumente sînt destule. Primează însă faptul că în orașul nostru, cu o populație de 35 000 de locuitori și cu o binecunoscută tradiție culturală, își desfășoară activitatea zeci de echipe artistice (sase coruri cu 550 de membri, două fanfare, trei echipe de dansuri, 17 brigăzi artistice de agitație, patru orchestre, patru echipe de teatru, un teatru popular) și că în afară de clădirea teatrului, foarte veche și neîncăpătoare, nu există alte săli care să corespundă atât actualelor cerințe ale activității culturale, cit și exigențelor publicului spectator. De foarte multe ori orașul nostru este ocultat de turneele teatrelor din capitală și din regiuni, deoarece nu le putem asigura cele mai bune condiții pentru desfășurarea spectacolelor. Iar atunci cînd aceste spectacole au totuși loc, nu pot fi satisfăcuți toți cei care ar dori să le vadă. Vara, din acest considerent, spectacolele sînt organizate pe stadion. Iarna însă, cînd activitatea culturală este în toi, cînd solicitările în acest sens sînt mai mari, lipsa unei săli corespunzătoare se face din plin simțită. Ne pare bine că localitățile Gurabarza, Oțelul Rosu, Aninoasa și multe altele au cluburi cu săli de mare capacitate — 800—900 de locuri. Dar ce Lugojul să fie vitregit?

ANTON TONIN
inginer, Lugoj

Mai frumos, mai bine gospodărit

În întrecerea patriotică desfășurată anul trecut între raioanele capitalei pentru buna gospodărire și înfrumusețare a orașului, locuitorii a fost ocupat de sfatul popular al raionului Tudor Vladimirescu. La obținerea acestui succes, o contribuție importantă a adus-o participarea susținută a cetățenilor la toate acțiunile întreprinse de sfatul popular. Locuitorii cartierelor, consultați în stabilirea planului de lucru al sfatului popular, mobilizați de deputați, de comitetele de cetățeni, de comisiile de femei, s-au considerat răspunzători de buna

desfășurare a lucrărilor pe șantier, participînd în număr mare la traducerea în viață a fiecărui obiectiv în parte. Numai așa au putut fi realizate obiectivele de interes raional ca: parcul și lacul din Balta Albă, terenul sportiv din parcul I.O.R., complexul sportiv Vitan, parcul și baza sportivă din străzile Răcări și Laborator, lucrările de amenajare din Piața Unirii și multe altele. În ce privește asigurarea florilor pentru spațiile verzi din raion, un merit deosebit revine comisiilor de femei care au cultivat în rădănițele de cartier peste patru milioane de flori.

Pentru acest an, sfatul popular raional și-a propus să continue acțiunile începute, să obțină noi succese în gospodărirea și înfrumusețarea cartierelor. Se vor amenaja noi spații verzi pe o suprafață de 215 mii de metri pătrați; se vor continua lucrările de nivelare a terenului din jurul lacului Balta Albă și cele de amenajare a terenului din jurul parcului „17 brigăzi artistice de agitație” din apropierea tramvaiului dintr-unul din cartierele de la Soseaua Vitan și Splaiul Unirii și altele. Cunoșcînd obiectivele urmărite de sfatul popular, comisiile de femei au și început să desfășoare o vie activitate de popularizare a acestor obiective. La cererile de citit, la conferințele și simpoziioanele ce se organizează pe teme de educație cetățenească, de culturalizare, se discută și despre sarcinile ce le au cetățenii din cartierele raionului în traducerea în viață a planului de bună gospodărire și înfrumusețare a orașului. Realizările de anul trecut ne obligă să muncim tot mai bine, ca Bucureștiul nostru drag să fie și mai frumos și mai atrăgător.

ALEXANDRA PUȚUREANU
activistă obștească

Compot de mere... cu murături

Reteta este dată de responsabilul magazinului pentru desfacerea legumelor și fructelor din orașul Slănic, raionul Teleajen. Vrei bunănoară să cumperi o pâsăre.

— Vîndem păsări, numai dacă cumpărați și un kilogram de ceapă.

— Dar e strîcătă...

— Dacă vă convine...

Dar acest rețetar „sui generis” e mai bogat. Vrei să cumperi mere pentru compot? Iti „propunem” să cumperi și un kilogram de murături. Vrei cartofi pentru pireu, foarte bine... Dar ești obligat să faci și sotet de morcovi, că numai cartofi sau numai morcovi nu vrea să vîndă.

Ce-ar fi ca organele în drept să-l învețe și alte rețete! — Bunănoară, rețeta unui comert civilizat, așa cum se practică în toate magazinele noastre

GHEORGHE TUDOSE
Slănic-Teleajen

Întreținerea bunurilor aflate în termen de garanție

Gama bunurilor pentru care se acordă termen de garanție a funcționării lor cuprinde în prezent următoarele categorii de produse: A) magnetofone, picupuri, aspiratoare de praf, mobilă, a-cordeoane, armonici diatonice, aparate foto, de filmat și de proiectie, lămpi Fulger electrice, mașini de scris, ventilatoare de masă, mașini de lustruit parchet, uscătoare de nă, aparate de ras electrice, stabilizatoare de tensiune, televizoare, tuburi Kinescop, la care garanția se face pentru șase luni; de asemenea diverse tipuri de ceasuri (exceptiv fac ceasurile de mînă garantate 12 luni și cele de buzunar — trei luni). Din aceeași grupă fac parte și motocicletele, motoarele, scuterele, autoturismele, pentru care pe lingă intervalul de șase luni prevăzut se pune și condiția de a nu fi depășit în această perioadă maximum 6 000 km. B) Biciclete, mașini de cusut și de spălat rufe — 12 luni. C) Frigidere și agregate de frigidere — 24 luni.

Toate mărfurile enumerate beneficiază în termen de garanție de reparare gratuită, inclusiv schimbarea de piese. Pentru motocicletele, motoarele, scuterele și autoturismele se efectuează în plus în termenul de garanție și întreținerea, prin revizii periodice. Pentru aceste produse, atît înregistrarea la unitățile de depan-

re cit și reviziile periodice sînt obligatorii. Luarea în evidență trebuie efectuată în cel mult 30 de zile și la 100 km parcurși. Nerespectarea acestor prevederi atrage după sine anularea garanției acordate.

Pentru a solicita luarea în evidență sau repararea unui bun aflat în termen de garanție, posesorul trebuie să prezinte unității de depanare factura de cumpărare și certificatul de garanție, emise de magazinul care a vîndut marfa. Certificatul de garanție e singurul document care face dovada dreptului de garanție. Certificatul și factura rămîn în permanență la posesor.

La aducerea bunului la unitatea de depanare, aceasta trebuie să consemneze data precum și termenul la care posesorul se va prezenta pentru a-și lua obiectul sau la care îl va fi adus la domiciliu. Mențiunile citate vor fi însoțite de semnătura împuternicitului unității de servicii și de ștampila acesteia pe certificatul de garanție ori se va elibera o dovadă ștampilată. Proba de bună funcționare după reparații se face în prezența posesorului obiectului, care trebuie să contrasemneze specificația făcută în certificatul de garanție.

Orice reclamație făcută în legătură cu felul în care unitatea de servicii și-a înde-

plinit obligațiile ce-i revineau e necesar să fie adresată conducerii întreprinderii de industrie locală sau a cooperativei meșteșugărești, care a asigurat garanția. În cazul în care posesorul nu e mulțumit de măsurile luate, el poate reclama unității comerciale de desfacere de la care a cumpărat produsul în termen de garanție. Organizațiile de stat și cooperativele sînt obligate ca, în termen cel mult cinci zile de la primirea reclamațiilor adresate direct de cumpărător, să comunice în scris acestuia rezultatul cercetărilor întreprinse împreună cu delegații unității de depanare.

Cumpărătorul unui produs aflat în termen de garanție poate cere înlocuirea acestuia dacă: 1) din lipsa pieselor de schimb necesare produsul nu poate fi pus în stare de funcționare timp de 60 de zile de la data reclamației; 2) nu poate fi reparat; 3) a stat în reparații cel puțin o treime din termenul de garanție iar la autoturismele cel puțin două-treimi.

Înlocuirea bunurilor sau restituirea contravalorii lor se efectuează de către organizația comercială vinzătoare, pe baza procesului verbal întocmit de responsabilul unității de servicii și aprobat de conducerea întreprinderii sau cooperativei de care aparține.

Profesorul de matematici

(Urmare din pag. 1)

destinate unor viitori oameni de știință...)

Prea puțin: pentru că universitatea nu se îngrijește, aproape de loc, de a da viitorilor profesori secundari acel complement de cunoștințe (cîlim, adineaori, ca exemplu metadologia specială a matematicii elementare și istoria științelor) indispensabil pentru profesorat; cunoștințe fără de care un licențiat cit de bun e un profesor insuficient pregătit.

Văzut

de un metodician

Unele din cerințele lui Pompei s-au realizat astăzi; avem, în facultate un curs de istoria matematicii, un curs de metadologia predării, ore destul de numeroase de practică pedagogică. Rămîne însă actuală antiteza: prea mult — prea puțin, cu înțelegeri noi. Prea puțin învat și prea puțin face matematică studentul — viitor profesor, prea mult se sprijină pe memorie și prea puțin pe gîndire.

Cînd studenții intră în clasele noastre, rămînem uneori dureau surprinși; teoriile înalte nu se reflectă absolut de loc în lecție, rolul lor a fost numai în trecerea unui examen. Iar matematica elementară este

prea puțin cunoscută, mai ales în direcția rezolvării problemelor, unde unii elevi se pricep mai bine decît acești profesori în devenire.

Studentul știe alina geometria elementară sau trigonometria cită a învat în liceu; rectifică cit nu a uitat din ceea ce a învat în liceu. Pentru că în universitate nu se mai reia acest studiu, considerîndu-se „știut”. Este știut — cu aproximație — în ce privește partea teoretică, teoremele clasice. Ceea ce lipsește mai ales este priceperea de a rezolva probleme, antrenamentul gîndirii în această direcție, familiarizarea cu matematica privită ca proces nu de cercetări, de investigație, de dezvoltare a implicațiilor ascunse. Tineretul — repetînd oarecum în dezvoltarea sa matematică mesul istoric, filogenetic — se pasionează de această acțiune a gîndirii, axată pe atracția pentru problematică. Există probleme numeroase — probleme frumoase — în care cunoștințele necesare rezolvării sînt cu totul elementare; soluția, după ce o cunoști, de asemenea este simplă; și totuși găsirea ei poate rezista unor încercări asidue — uneori chiar atunci cînd se apleacă asupra problemei un matematician versat. Descoperirea soluției înseamnă un moment de emoție deosebit de semnificativ, un „evrika” revelator, un fel de

„aha”, pe care jargonul școlăresc îl traduce prin „mi-a buibuit o poantă”. Tocmai prin acest fenomen psihic, adine uman, cîștigă Gazeta matematică sute de corespondenți. Ei bine, mulți profesori — așa cum îi formează azi facultatea — nu sînt alături de elevii lor în această pasiune. Trec ani pînă s-o ajungă la nivelul elevilor buni.

Facultatea — prin programele ei, prin metodele ei de lucru, prin întreg „spiritul” activității — s-a axat pe formarea de cercetători în matematica modernă. Ea a reperat aici succese cu totul remarcabile. Mai puțin a interesat-o ce s-a întîmplat cu „restul”, cu acei care nu au devenit cercetători.

Văzut științific

Problema formării profesorului de matematică este o componentă a problemei mai largi — de mare actualitate și de mare importanță — fundarea științifică a învățămîntului matematic. Problema a fost mult agitată pe lingă modernizarea programelor. Improvizatii, pări spontane, imitații după ce se face în apus nu pot rezolva această problemă. Ea trebuie pusă și studiată sistematic, în întregul ei și nu pe „părți”, în lumina indicațiilor date de necesitățile sociale actuale și de cercetările psihologice actuale.

Teatrul „Barbu Delavrancea”

prezintă
în premieră pe țară

„ARICIUL DE LA DOPUL PERFECT”

comedie de Ion Băieșu

În distribuție: Dem. Rădulescu (de la Teatrul Național I. L. Caragiale), Marius Marinescu, Traian Păruș, Constantin Răschitor, Maria Burbea, Marius Bușulescu, Dominic Stanca, Adrian Petrache, Costin Prîscoveanu, Daniel Constantin, Andreea Năstăsescu, Ion Nicu, Eugen Petrescu, Dimitrie Dunea, Dimitrie Dumitru, Lucrăția Racoviță, Stela Moga, Gheorghe Mihalache, Vasile Dinulescu, Costin Popescu, Romulus Bărbulescu, Aurel Tunsoiu, Niki Rădulescu, Virginia Stingaciu, Angelica Taxieru, Ilina Nîlulescu

Regia artistică: Mihai Berechet (de la Teatrul Național I. L. Caragiale)

Decoruri: Arh. Vladimir Popov

Costume: Gabriela Nazarie

Ilustrație muzicală: Dinu Petrescu

Plastica mișcării scenice: Vera Proca Clortea
Biletele se găsesc la agenția de bilete din calea Victoriei nr. 56, telefon 16.79.17, între orele 10—13, la casa teatrului din soseaua Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 12.94.23, între orele 10—13 și 17—20, precum și la difuzorii din întreprinderi și instituții

IN
Luna
ALB-ITUR-LOR
1-28 FEBRUARIE
magazinele
cooperativei de consum

vă pun la dispoziție un bogat sortiment de țesături pentru
LENJERIE DE PAT ȘI DE CORP: olandină, damasc, pinză albă, șifon, poplin, inel, gradel, zefir, răchita, indian.

ISCM — Brazi angajează imediat:

— INGINERI CONSTRUCTORI
— MAISTRI CONSTRUCTORI ȘI
— MUNCITORI NECALIFICAȚI
PENTRU ȘANTIERELE DIN BRAZI ȘI PLOIEȘTI
SE ASIGURĂ CANTINA CONTRA COST, CAZARE ȘI
SPOR DE ȘANTIER.

IN CURIND PE ECRANE SERBĂRILE GALANTE

coproducție româno-franceză

scenariul și regiu: René Clair
Cu: Jean Pierre Cassel, Geneviève Casle, György Kovács, Jean Richard, Philippe Avron, Fory Etterle, Marie Dubois, Florin Vasiliu, Adela Mărculescu, Melania Clrje, Elena Caragiu, Dem. Rădulescu

imaginea: Christian Matras, muzica: Georges van Parys-decoruri și costume: George Wakevitch în colab. cu Marcel Bogos și Nelly Merola
sunetul: Ing. Oscar Coman

Fabrica de țevi sudate București,

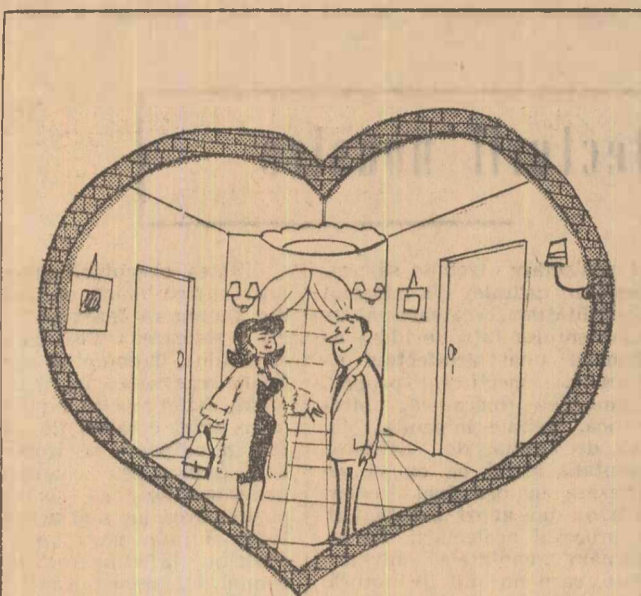
șos. Colentina nr. 251, Raionul 1 Mai, angajează:
Inginer sudor sau metalurgic cu domiciliul în Capitală.
Doritorii să aibă buletin de București, Informații suplimentare telefon 35.58.20 sau 35.49.10, interior 15.

Casa de discuri ELECTRECORD București,

str. L. Cazzavillan 14 — 16

VINDE

Întreprinderilor de stat și cooperativei masă plastică copolimer-clorură acetat de vinil în proporție de 35 la sută cu umplutură de ardez. Mostre gratuite la cerere. Informații 14.24.16.

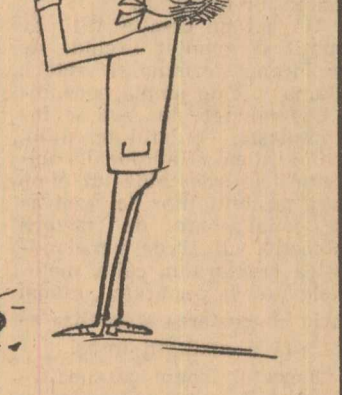
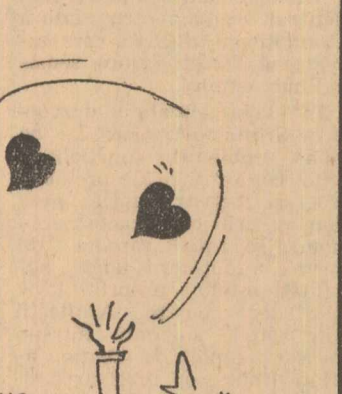
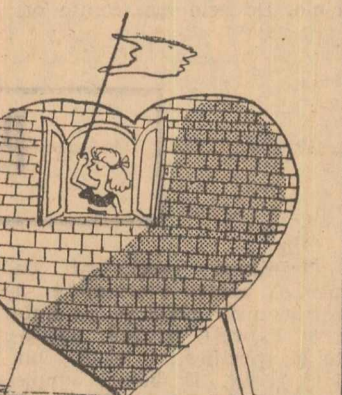
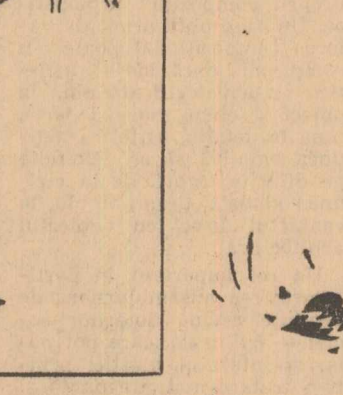
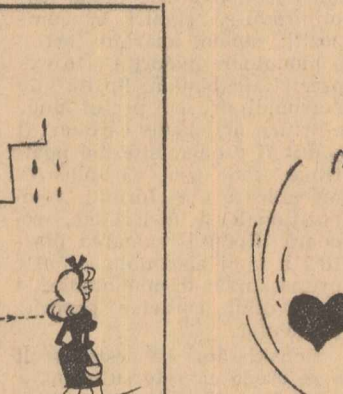
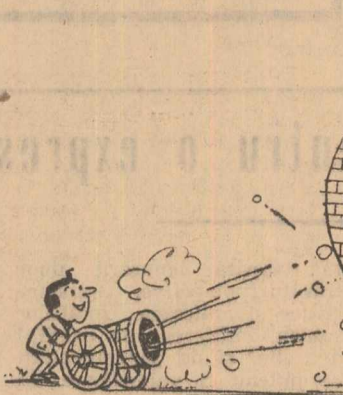
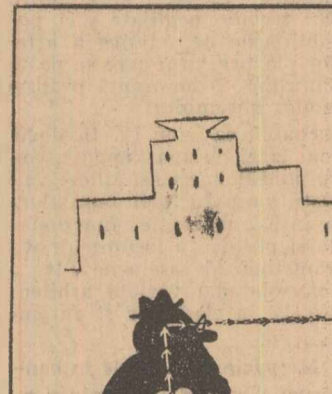
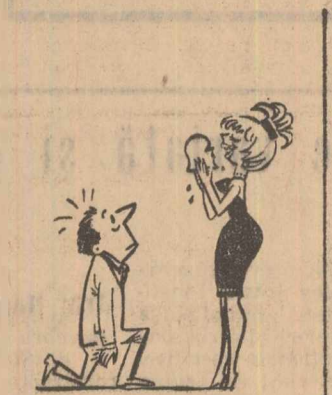

EA: Regret dragă, e altcineva care-mi oferă o inimă cu trei ventricule pe hol!...

INIMA
BAT-O
VINA...

de GH. CHIRIAC

Consemnări

IN VAGOANELE restaurant a apărut o inovație foarte apreciată de mulți călători: introducerea unor meniuri dietetice. Iată însă, că în lista de bucate prezentată în vagonul restaurant al acceleratului 502 Suceava-București figurează la rubrica dietetică, negru pe alb, două sortimente: vâcută cu legume și... vâcută cu legume. Ca să aibă călătorii de unde alege...

UN NEAJUNS — de altfel ușor de înțeles — al locuitorilor din cartierul Bercești-Sud din București este lipsa telefoanelor publice. Cele două telefoane existente, raportate la numărul cetățenilor (peste 10.000) care locuiesc în noile blocuri nu pot satisface necesitățile actuale. Tot la capitolul neajunsuri se mai poate menționa și lipsa toaletelor — din cartier — a cuștilor poștale.

LA BRAȘOV au sosit primele troleibuze dotate cu aparate de auto-taxare. Circulând pe liniile 2 și 3, care fac legătura între centrul orașului și uzinele „Tractorul” și „Steagul roșu”, noile troleibuze contribuie la îmbunătățirea transportului în comun.

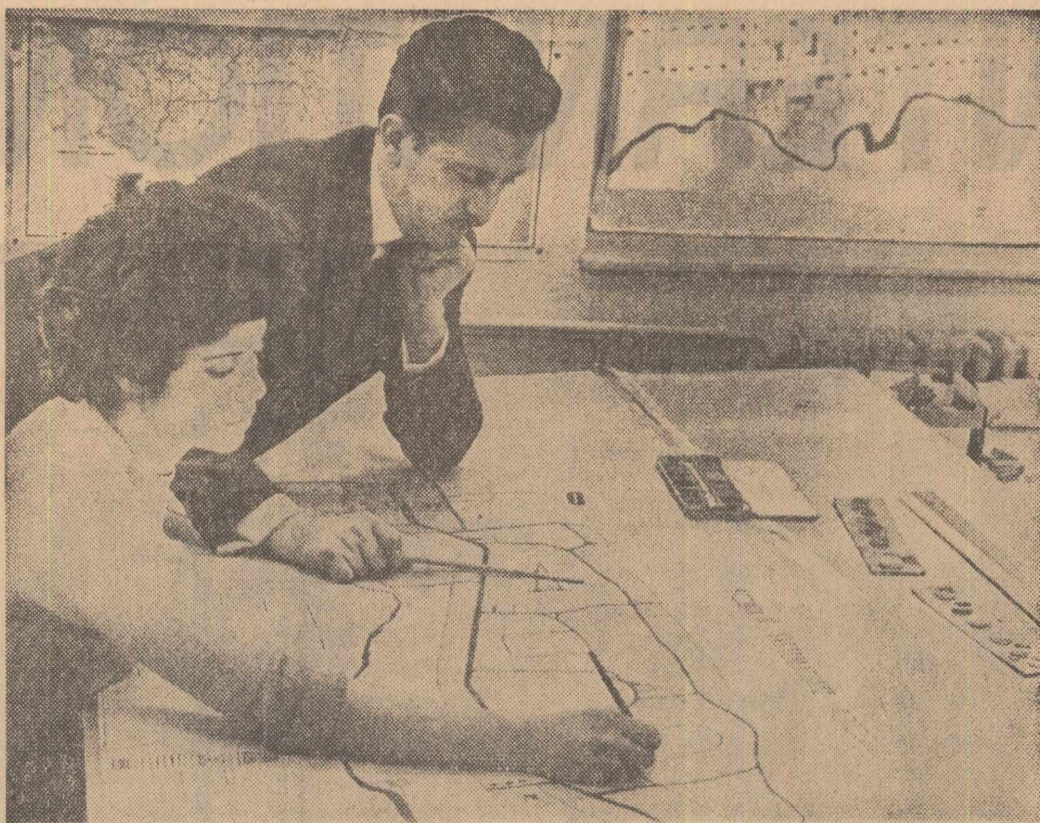
PRESEDINTELE comitetului executiv al statului popular al comunei Berești-Bistrița din raionul Bacău, tov. Atanasie Bășan, ne-a relatat telefonic:

— În comuna noastră a fost construit un nou local de moară. Aceasta trebuia să intre în funcțiune la începutul lunii decembrie 1965. Construcția și montajul utilajelor au durat doar două luni de zile, punerea în funcțiune este trăgândată însă de două luni și jumătate. Cauza: discuțiile interminabile, duse între gospodăria regională de electricitate și întreprinderea de industrie locală „23 August” din Bacău în legătură cu acordarea marilor la rețeaua de înaltă tensiune.

Deci, doi se ceartă. Dar în neconcordanță cu celebra zicală, nu numai că nu câștigă al treilea, dar pierde o întreagă comună.

NU NE-A sosit hirtia extrasensibilă. Mai încercați, vă rog!

Această recomandare, devenită stereotip, se adresează în ultima vreme, aproape zilnic, pacienților serviciului de cardiologie al Policlinicii lăncului din Capitală, Lipso acestui material, obsolet necesar executării electrocardiogramelor, pricinuieste necazuri și personalului medical-sanitar de aici, apreciat, de altfel, de bolnavi, pentru atenția și sollicitudinea de care dă dovadă. Pentru ca factorii „operativi” să poată acționa în mod responsabil, se cere intervenția secției de sănătate și prevederi sociale a orașului București.

Instantaneul nostru fotografic l-a surprins pe arhitectul Petre Pădureșu și pe tehniciana Natalia Prodescu de la D.S.A.P.C. Pitești într-un moment din activitatea lor cotidiană. El lucrează la o nouă schiță pe care începe să prinăă contur viitoarea înfățișare a unui sat argeșean. Se delimitează zona de locuit cu centrul civil al satului, căile de comunicații, zonele de producție agricolă. În urma unor studii minuțioase, la instituția amintită, s-au întocmit schițe de sistematizare pentru numeroase localități rurale, printre care pot fi citate satele Stoicanești, Vitomirești, Băbeni, Sornicești, Schitu Golești, Potcoava etc. Pe planșetele arhitecților se află în prezent schițele de sistematizare a satelor Ștefănești, Horezu și altele

Foto: ION POPOVICI

Semnarea protocolului privind schimbul de mărfuri între România și Turcia

În urma tratatelor care au avut loc la București, între delegațiile Republicii Socialiste România și Turciei, s-a semnat la 22 februarie Protocolul privind schimbul de mărfuri dintre cele două țări, pe perioada I.IV.1966 — 31.III.1967.

Potrivit Protocolului, România va livra Turciei produse chimice, fibre sintetice și articole, diverse sorturi de hîr-

tie, mașini și utilaje etc., iar Turcia va exporta în România produse agro-alimentare, bumbac, fire și țesături textile, minerale etc. Protocolul a fost semnat din partea română de Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior și din partea turcă, de Sadun Etenel, președintele Departamentului de Comerț Exterior din Ministerul Comerțului al Turciei.

Produse românești la export

• **NAVE MARITIME ȘI FLUVIALE** — Santierul naval din Republica Socialistă România construiește pentru flotele maritime și fluviale ale diverselor țări o serie de tipuri moderne de vase. Anul trecut, întreprinderea „Industrialexport” din București a livrat în Uniunea Sovietică 3 corgouri maritime de 3.000 tone fiecare pentru transportul cherestelei, 10 motonave fluviale de câte 2.000 tone și 26 de șleperi. În acest an, santierul naval românesc execută pentru Uniunea Sovietică 2 corgouri de câte 3.000 tone, 11 motonave și 17 șleperi fluviale de câte 1.700 tone. Tot în 1966, întreprinderea „Industrialexport” va livra R.P. Chineze 2 corgouri maritime de 3.150—4.400 tdn fiecare pentru mărfuri generale.

Conform contractului încheiat cu firma „Egyptian General Organization for Inland Transport” din Cairo, „Industrialexport” din București începe din acest an executarea pentru Republica Arabă Unită a 80 complete de șleperi destinate navigației pe Nil. Fiecare complet este compus dintr-un șlep propulsat și altul nepropulsat cu o capacitate de încărcare de 900 tone.

• **SUBSTANȚE CHIMICE ȘI FARMACEUTICE** — Întreprinderea de comerț exterior

„Chimimport” din București a expediat recent pe adresa mai multor firme din Albania, Bulgaria, Italia, Iugoslavia și U.R.S.S. importante cantități de tetracilină-bază, vitamină C, salicilat de metil, streptomicină sulfat, penicilină G, calciu gluconic, rinofog, PAS etc. Acestea întreprindere românească de comerț exterior a încheiat cîteva contracte privind livrarea în mai multe țări a peste 30.000 tone sodă caustică și 80.000 tone sodă calcinată.

• **PROIECTE ȘI UTILAJE MINIERE** — În cadrul contractului încheiat între „Industrialexport” din București și firma „Safaga Phosphate Co” din Cairo, privind livrarea de proiecte și utilaje pentru punerea în exploatare la Hamrawein a unei mine de fosfați și a unei instalații de concentrare a fosfaților cu o capacitate finală de 300.000 tone pe an, prin portul Constanța au fost expediate circa 220 tone de utilaje miniere. Începînd din acest an vor mai fi livrate în Republica Arabă Unită, conform contractului încheiat de „Industrialexport” cu „General Organization for Industrialization” din Cairo, proiecte și utilaje pentru o fabrică de produse sodice cu o capacitate de 100.000 tone pe an.

ÎN 24

DE ORE

Aflat în turneu prin țară, Ansamblul de cîntece și dansuri „Neo Lao Haksat” din Laos a susținut marți seară un spectacol la Teatrul de stat din Ploiești. Cîntecele și dansurile inspirate din folclorul acestei țări, printre care „Zori de zi”, „Dansul cu săbii și scuturi”, „Dans sub raza lunii” și altele, precum și interpretarea melodiilor românești „La oglindă” și „În București iubim” au fost viu aplaudate de publicul ploieștean, care la sfîrșitul spectacolului a oferit artiștilor flori.

La invitația Uniunii Ziariștilor din Republica Socialistă România, marți a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Ziariștilor din R.P. Ungară, condusă de Rade Jenő, redactor șef la televiziunea maghiară, secretar al Uniunii Ziariștilor. Oaspeții vor avea întîlniri cu ziariști români și vor vizita obiective economice și unități agricole, instituții social-culturale.

A APĂRUT nr. 2/1966 AL REVISTEI

„PROBLEME ECONOMICE”

Pianistul elvețian Harry Datyner a susținut marți seara, în sala Ateneului, un recital. El a interpretat lucrări de Bach, Mozart, Chopin, Ravel și de Frank Martin.

La cererea locuitorilor comunei Cetate Voluntărească, raionul 1 Mai, începînd din ziua de 22 februarie, autobuzele 51 își vor prelungei traseul de la strada Ecaterina Teodoroiu pe șoseaua Ștefănești, pînă la gospodăria agricolă de stat din comuna respectivă. Autobuzele 51 au plecare de la capătul liniilor de tramvai 1 și 4 din Colentina.

Marți dimineața au părăsit Capitala alți muzicieni români, care își vor da concursul la diferite manifestări artistice organizate peste hotare.

Mezzosoprană Elena Cernel, pe care publicul bucureștean a aplaudat-o recent în rolul pasionatei Eboli din „Don Carlos”, cu prilejul premiei Teatrului de Operă și Balet, va apare pentru a treia oară la Metropolitan Opera. Pe lângă „Samson și Dalila”, în care a cîntat și în turneele precedente, artista noastră va mai susține spectacole cu „Trubadurul”, „Aida” și „Rigoletto”.

Pianistul Valentin Gheorghiu și dirijorul Mircea Cristescu vor lua parte la concertul celebrei orchestre „Colonne” din Paris, care va avea loc în ziua de 27 februarie.

Într-o veche clădire din orașul Tg. Mures, care acum o suită de ani adăpostea hanul „La calul bălan” (aici a poposit o noapte Eminescu, aflat în drum spre Blaj) se deschide o nouă crâmă sub aceeași firmă. Supusă unor lucrări de restaurare, în spirit arhitectural local, crama oferă consumatorilor o serie de produse culinare, specifice regiunii, precum și numeroase sortimente de vinuri de pe vestita vale a Tîrnăvelor.

Ministrul Republicii Socialiste România la Tel Aviv și-a prezentat scrisorile de acreditare

TEL AVIV 22 (Agerpres). — Trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Socialiste România, Valeriu Georgescu, și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui statului Izrael, Zalman Shazar.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare au luat parte Abba Eban, ministru afacerilor externe al Izraelului, și înalți funcționari de stat.

Ministrul plenipotențiar al Republicii Socialiste România a fost însoțit de membrii delegației.

GENEVA În Comitetul celor 18 pentru dezarmare

GENEVA 22 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman transmite: În ședința de marți dimineața a Comitetului celor 18 pentru dezarmare a continuat dezbaterile generale. Delegatul mexican a subliniat printre altele, necesitatea de a se acorda atenția cuvenită problemei dezarmării generale și totale.

Luînd apoi cuvîntul, delegatul Etiopiei a făcut un istoric al crizei fostei Societăți a Națiunilor, arătînd că eșuarea acesteia s-a datorat în primul rînd lipsei de fermitate în prevenirea agresiunii. Amintind de drama țării sale, el a subliniat că agresiunea lui Mussolini a fost combătută numai de reprezentanții unor țări mici, printre care a amintit pe N. Titulescu. Vorbitoarea

insistat asupra primejdiei pe care o reprezintă cursa înarmărilor și a sprijinit propunerea în vederea încheierii unui tratat pentru nediseminarea armelor atomice. El a arătat, de asemenea, că menținerea R. P. Chineze în afara O.N.U. este dăunătoare pentru prestigiul acestei organizații.

Delegatul cehoslovac a sprijinit, la rîndul său, propunerea în vederea încheierii unui tratat de nediseminare și a atras atenția asupra pericolului pe care l-ar reprezenta înarmarea nucleară a Germaniei occidentale.

Vizita delegației guvernamentale ungare în India

DELHI 22 (Agerpres). — La Delhi s-au încheiat la 22 februarie convorbirile dintre Gyula Kallai, președintele guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, și Indira Gandhi, primul ministru al Indiei. Au fost discutate probleme de interes comun, între care probleme referitoare la colaborarea economică dintre R. P. Ungară și India. Cele două părți au semnat un comunicat comun. Gyula Kallai a adresat Indirei Gandhi invitația de a vizita Ungaria.

Dineul oferit de guvernul sovietic în cinstea premierului britanic

MOSCOVA 22 (Agerpres). — Guvernul sovietic a oferit marți un dineu în cinstea primului ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, aflat într-o vizită oficială în U.R.S.S.

Luînd cuvîntul, Alexei Kossighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și-a exprimat satisfacția față de stadiul actual al relațiilor sovieto-englze. Referindu-se la faptul că situația din Europa nu poate fi considerată în prezent normală, șeful guvernului sovietic a spus că o mare contribuție la menținerea păcii în Europa ar constitui o rezolvare pe cale pașnică a problemei germane. El s-a pronunțat în favoarea unor acțiuni comune și a unei colaborări strîns între Anglia și U.R.S.S. pentru „crearea unui sistem trainic de securitate europeană”. Precizînd poziția guvernului sovietic în problema Vietnamului, Alexei Kossighin a spus: „Sîntem conștienți că ieșirea din această situație periculoasă poate fi

găsită numai prin îndeplinirea acordurilor de la Geneva”. El a menționat că o bază reală pentru rezolvarea problemei vietnameze, în spiritul acordurilor de la Geneva, o constituie acceptarea celor patru puncte formulate de guvernul R. D. Vietnam, precum și a propunerilor Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Primul ministru Harold Wilson a declarat în cuvîntarea sa de răspuns că în ultimii ani relațiile bilaterale anglo-sovietice s-au îmbunătățit, mai ales în domeniul comerțului. El a reamintit poziția guvernului britanic privind situația din Vietnam, iar în legătură cu situația din Europa, a spus că guvernul său nu va consimți niciodată ca R. F. Germană să obțină accesul la arma atomică. El a salutat poziția guvernului sovietic la Conferința de la Geneva a celor 18 state pentru dezarmare.

PALOMARES

Căutarea bombei H pe cale de-a fi abandonată?

PALOMARES 22 (Agerpres). — S-au împlinit cinci săptămîni de cînd forța specială americană „Task Force 65” încearcă să recupereze bomba H pierdută în accidentul avionului „B-52” în regiunea spaniolă Palomares, fără să fi găsit vreun indiciu al existenței ei. Potrivit agenției France Presse, în cercurile apropiate celor care conduc operațiile de cercetare se crede

că bomba nu va putea fi regăsită niciodată. Luni, după o nouă scufundare, fără rezultat a submersibilului „Aluminat”, o anumită descurajare și-a făcut loc în rîndul comandamentului american, care se pare că a epuizat toate posibilitățile de cercetare și este pe cale să abandoneze partida. Se crede că bomba s-ar fi scufundat în straturile de nisip ale coastei, la o mare adîncime.

Ce a constatat Selwyn Lloyd în Rhodesia

LONDRA 22 (Agerpres). — Într-o expunere făcută în fața „cabinetului fantomă” conservator, Selwyn Lloyd, purtătorul de cuvînt al opoziției în problemele Commonwealthului, s-a pronunțat în favoarea începerii unor negocieri cu regimul rasist al lui Ian Smith în vederea unei reglementări „constituționale” a problemei rhodesiene. Lloyd, care s-a re-

întors săptămîna trecută dintr-o „mistune de informare” în Rhodesia, Zambia și Kenya, și-a exprimat părerea că sancțiunile economice impotriva Rhodesiei nu au provocat și nu vor provoca o prăbușire a regimului lui Smith. El a calificat drept pure iluzii informațiile potrivit cărora un guvern de schimb ar fi pe cale să se formeze în Rhodesia.

Azi începe la New York Sesiunea Consiliului Economic și Social al O. N. U.

NEW YORK 22 (Agerpres). — Miercuri încep la New York lucrările sesiunii a 40-a a Consiliului Economic și Social al O.N.U. (ECOSOC). La lucrări participă, pe lângă cele 27 de țări membre ale acestui organism principal al O.N.U., și numeroase alte țări, în calitate de observatori, precum și reprezentanți ai instituțiilor specializate ale O.N.U.

Ordinea de zi cuprinde 20 de puncte care se referă, printre altele, la: reflectarea recomandărilor primei Conferințe de comerț și dezvoltare în activitatea Centrului Dezvoltării Industriale al O.N.U.; reunirea grupului de experți al ECOSOC pentru elaborarea unei Declarații de principii în domeniul cooperării economice internaționale; dezvoltarea resurselor naturale; turismul internațional; situația unor convenții în domeniul drepturilor omului etc.

Vor fi dezbătute, de asemenea, rapoarte de activitate ale unor instituții financiare internaționale, ca: Fondul Monetar Internațional (FMI) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și dezvoltare (BIRD).

Din partea țării noastre, membră a acestui organism, participă o delegație condusă de Costin Murgescu, membru

corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, directorul Institutului de cercetări economice.

A 48-A ANIVERSARE A ARMATEI SOVIETICE

TELEGRAMA

Cu prilejul celei de-a 48-a aniversări a Zilei Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, general de armată Leontin Sălăjan, a trimis ministrului apărării al U.R.S.S., mareșal al Uniunii Sovietice Rodion Iakovlevici Malinovski, următoarea telegramă:

„Stimate tovarășe ministru, În numele militarilor Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România și al meu personal vă transmit Dumneavoastră și tuturor militarilor sovietici cele mai sincere și cordiale felicitări cu ocazia celei de-a 48-a aniversări a Zilei Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice.

Împreună cu întregul popor român, militarii forțelor noastre armate se bucură din toată inima de realizările remarcabile obținute de poporul sovietic în fărura societății comuniste, în dezvoltarea continuă a economiei, științei și culturii. Ei acordă o înaltă prețuire prieteniei și frăției de arme româno-sovietice, cimentată în luptele purtate în comun în războiul antihitlerist.

Cu prilejul acestei aniversări, vă urez Dumneavoastră și tuturor militarilor sovietici noi succese în ridicarea capacității de luptă a armatei sovietice, pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului sovietic și împreună cu armatele celorlalte țări socialiste, a cauzei socialismului și păcii”.

Adunarea festivă de la Moscova

MOSCOVA 22 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 48-a aniversări a Forțelor Armate Sovietice, la Teatrul Central al Armatei Sovietice din Moscova a avut loc o adunare festivă.

Raportul despre cea de-a 48-a aniversare a forțelor Armatei Sovietice a fost prezentat de generalul de armată Alexei Epșev, șeful Direcției politice superioare din Ministerul Apărării al U.R.S.S.

SPORT • SPORT • SPORT

FOTBAL. În prezent se află la Alger echipa de fotbal „Dinamo-București”. Fotbaliștii români vor întîlni în noaptea astăzi, selecționata Algeriei. Ziarul „El Moudjahid” prezintă echipa de fotbal „Dinamo” și publică o fotografie a întregii echipe.

Înainte de a sosi la Alger, echipa de fotbal Dinamo a susținut două meciuri amicale la Tripoli și Benghazi cu selecționata Libiei. În ambele partide, victoria a revenit dinamoviștilor cu 2—0 (1—0) și respectiv 1—0 (1—0). În primul joc au marcat Ene și Grozea, iar în cel de-al doilea Ene.

Astăzi la Arad are loc meciul internațional de fotbal dintre echipele Vasas Budapesta și U. T. Arad. Duminică fotbaliiștii maghiari vor evolua la Timișoara în compania echipei Știința.

TENIS DE MASĂ. Mîine la Budapesta se va desfășura cea de-a doua semifinală a „Cupei campionilor europeni” la tenis de masă (feminin) între echipele Voros Meteor Budapesta și Progresul București. Lotul formației bucureștene, care a părăsit ieri Capitala, cuprinde pe Maria Alexandru, Cătrinel Folea și Victoria Jandrescu.

HOCHEI PE GHEATĂ. În localitatea Oberstdorf (R. F. Germană) s-a desfășurat cea

de-a doua întîlnire din turul finalei „Cupei campionilor europeni” la hochei pe gheață între echipele Zkl Brno și Ev Fussen (R.F. Germană). Hocheiștii cehoslovaci au terminat învingători cu scorul de 7—5 (0—2, 3—2, 4—1). În primul joc victoria a revenit echipei cehoslovace cu 6—4 (2—2, 1—0, 3—2).

Selecționata de hochei pe gheață a țării noastre sustine luni 22 februarie ultimul meci de verificare înainte campionatului mondial din Iugoslavia. Hocheiștii români vor întîlni la patinoarul artificial „23 August” din Capitală echipa Finlandei.

PATINAJ ARTISTIC. Ieri au început la Davos competițiile mondiale de patinaj artistic. După desfășurarea primelor exerciții impuse la individual masculin conduce austriacul Danzer cu 166,4

Pele. fotbalistul nr. 1 al lumii, s-a căsătorit luni la Sântu cu Rose Mary Dos Reis Cholbi. Ceremonia desfășurată în cel mai strict secret, a avut loc acasă la Pele. Într-o atmosferă intimă și strict familială (cu excepția prezentei a șase ziaristi și a unor fotografi). Pentru ca ceremonia religioasă să aibă loc acasă, Pele a obținut o dispensă specială, intrucît se anticipa că o asemenea ceremonie desfășurată într-o biserică n-ar fi putut să se des-

pune. La perechi, în fruntea clasamentului se află Ludmila Belousova-Oleg Protopopov (U.R.S.S.) cu 104,2 puncte.

ATLETISM. În cadrul campionatelor de atletism pe teren acoperit ale Angliei, campioana olimpică la săritura în lungime Mary Rand a cucerit trei titluri: înălțime 1,65 m; lungime 6,14 m și 60 yarzi garduri 7”8”10.

La prima ediție a criteriului european de atletism pe teren acoperit, ce se va desfășura la Dortmund (R.F. Germană) și-au anunțat participarea 200 de atleti și 100 de atlete din 26 de țări. U.R.S.S. va participa la aceste întreceri cu o echipă deosebit de valoroasă din care nu vor lipsi cunoscuții atleți: Igor Ter Ovanesian, Ghenadi Bliznetov, Valeri Skormorov și Tatiana Sclkanova.

Pele s-a căsătorit

fășoare în condiții normale, în prezența celor de mii de admiratori frenetici ai „perlei negre”.

Dispunînd de o aprobare specială din partea selecționerului lotului național, Pele însoțit de soția sa va pleca în R.F. Germană, unde își vor petrece luna de miere fiind invitații directorului clubului „München Bayern”. Tinerii căsătorii vor vizita cîteva orașe din R.F. Germană și apoi vor pleca în Italia.

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

In citeva rinduri

● **COMITETUL PENTRU DECERNAREA PREMIULUI LENIN** de la Moscova a stabilit drept candidați la acest premiu pe anul 1965 pe autorii a 30 de lucrări din domeniul literaturii, teatrului, cinematografiei, artelor plastice și muzicii.

● **KWAME NKRUMAH**, președintele Republicii Ghana care se află în drum spre R. D. Vietnam, va sosi miercuri în R. P. Chineză, într-o vizită de prietenie, la invitația Consiliului de Stat al R. P. Chineze.

● **LA NEW YORK** a avut loc un miting al oamenilor de artă și cultură, în semn de protest împotriva politicii guvernului S.U.A. în Vietnam.

● **IN CAPITALA FILIPINELOR** au continuat demonstrațiile de protest împotriva acțiunilor S.U.A. în Vietnam și a examinării, în Congresul filipinez, a proiectului de lege privind finanțarea dizlocării unui efectiv de 2.000 de filipinezi în Vietnamul de sud.

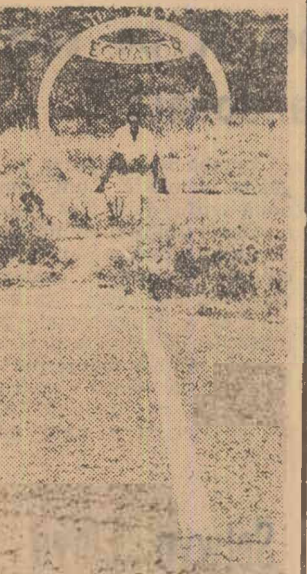
● **WILLIAM BUNDY**, secretarul de stat adjunct al S.U.A. pentru problemele Extremului Orient, a sosit într-o vizită de 24 de ore la Tokio. El va avea convorbiri cu reprezentanții ai guvernului japonez cu care va examina situația din Asia și îndeosebi din Vietnam.

● **IN CADRUL TURNEULUI PRIN AFRICA**, președintele R.F.G., Heinrich Lübke, a sosit marți la Tanagerive, capitala Republicii Malgășă.

● **LA AMSTERDAM** a fost semnat un acord cu privire la schimbările culturale între asociațiile „U.R.S.S.—Olanda” și „Olanda—U.R.S.S.” pe anul 1966.

● **LA OTTAWA** s-a deschis cea de-a doua sesiune anuală a Comisiei internaționale pentru ocrotirea cîinilor marini (o specie rară marină) de pe coasta de nord a Oceanului Pacific. La lucrările sesiunii participă reprezentanți din partea Canadei, Japoniei, U.R.S.S. și S.U.A.

● **LOCUL PE UNDE TRECE ECuatorul** pe teritoriul Ugandei, în apro-

plerea lacului Victoria, prin parcul național „Murchison Falls”.

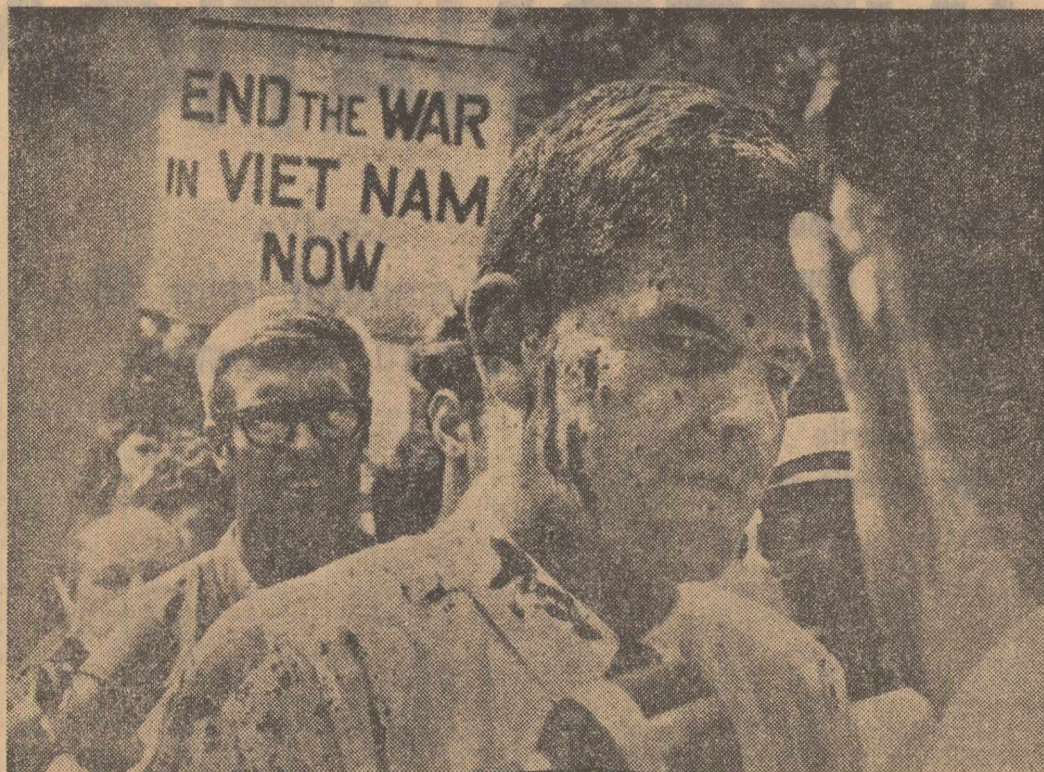
● **INTR-O CARIERA DE NISIP** din Villamagna (Italia) au fost descoperite doi dinți de o lungime de 1,5 metri, ai unui animal preistoric.

● **INTR-UN ZGİRIT** NORI din New York se procedează la montarea primei instalații termice, acționate cu energie atomică. Ea are mărimea unei lăzi de 2 m lungime, 1,50 m lățime și 1,20 m înălțime și își are locul în pivniță, în condiții deosebite de securitate. Ea furnizează în același timp apă caldă și gaze pentru bucătărie.

● **IN MAI** va avea loc la Viena un concurs internațional de jazz modern, la care pot participa tineri soliști instrumentiști între 17 și 25 de ani. Din comitetul de onoare al concursului face parte Duke Ellington.

● **LA SKOPJE** s-a înregistrat, în seara zilei de 21 februarie, un cutremur de pământ de gradul 6. În dimineața zilei de 22 februarie a fost înregistrat un nou cutremur de gradul 4-5. Nu sînt victime.

● **IN MAURITANIA** urmează să aibă loc o importantă remaniere ministerială care va afecta toate posturile în guvern. Se apreciază că ea este legată de recentele tulburări care au avut loc în capitala țării.

Conferința de presă a generalului de Gaulle Franța va continua modificarea dispozițiilor N.A.T.O. care îi încalcă suveranitatea

PARIS 22. — După cum relatează corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, președintele Franței, de Gaulle, în conferința de presă de luni, prezentînd poziția Franței față de N.A.T.O., a declarat că „nimic nu poate face ca o alianță să rămînă aceeași cînd condițiile existente la constituirea ei s-au schimbat”. Prin schimbările care au intervenit „de la instalarea protecției americane în Europa, sub paravanul N.A.T.O.”, de Gaulle a menționat modificarea caracterului raporturilor între Est și Vest, dispariția monopolului nuclear american, faptul că Uniunea Sovietică s-a înzestrat cu armament nuclear capabil de a lovi direct Statele Unite. Președintele Franței a subliniat că „America se angajează în conflicte în alte părți ale lumii — Coreea, Cuba, Vietnam — conflicte care pot, în virtutea faimoasei escaladări, să ia o extindere atît de mare încît să se ajungă la o conflagrație generală. În acest caz, Europa — a cărei strategie este în N.A.T.O. — strategia Americii — ar fi implicată în mod automat, implicată în luptă, chiar dacă ea nu a dorit-o. Acesta ar fi și cazul Franței dacă teritoriul său, comunicațiile sale, unele din forțele sale, multe din bazele sale aeriene, unul sau altul din porturile sale se vor menține mai departe încadrate în sistemul comandamentului american”. Vorbitorul a adăugat că Franța, care la rîndul ei a devenit prin propriile sale mijloace putere atomică, „este în măsură să-și asume ea însăși răspunderile politice și strategice implicate de aceasta”.

Franța, fără a reveni asupra adeziunii ei la alianța atlantică, „va continua — pînă la termenul fixat ca ultimă dată a obligațiilor sale, adică pînă la 4 aprilie 1969 — să modifice dispozițiile practicate în prezent, în măsura în care aceste dispoziții o privesc”.

Cu alte cuvinte, ceea ce Franța a și făcut pînă acum în anumite domenii, va continua miine în alte, luîndu-se, bineînțeles, măsurile cuvenite ca aliații să nu se găsească în mod brusc în situații incomode”.

În general, — a spus vorbitorul — este vorba de a restabili o situație normală de suveranitate în cadrul căreia ceea ce este francez pe sol, în aer, pe mare și în forțele armate, precum și orice element străin care s-ar afla în Franța să nu depindă de

acum înainte decît de autoritățile franceze”.

Referindu-se la acordul realizat între cele șase țări membre ale Pieței comune la Luxemburg, el a arătat că „pentru prima oară s-a ieșit fatig din acel gen de ficțiune după care Organizația economică a celor șase trebuie să derive dintr-un alt for decît statele cu puterea și răspunderea lor”. Exprîmînd poziția Franței, de Gaulle a arătat că bazele și condițiile pentru rezolvarea problemelor în domeniul economic „sînt de resortul statelor și numai al lor, și că fiecareia dintre guverne li revine dreptul de a aprecia dacă ceea ce s-a propus să fie făcut în comun este sau nu compatibil cu interesele esențiale ale statului său”. De Gaulle s-a pronunțat în favoarea faptului ca cele șase țări din cadrul Pieței comune să-și extindă colaborarea lor cu popoarele apropiate ca Anglia, Spania, Scandinavia etc., precum și cu Statele Unite, cu țările din Răsărit, cu China, Asia, Orientul, Africa, America Latină, să organizeze acțiunea lor comună în domeniile științifice, tehnice, culturale, spațiale etc., de care depinde viitorul omenirii. El s-a pronunțat împotriva tendințelor de a transforma solidaritatea dintre cei șase într-un fel de cetățelă economică și politică închisă.

De Gaulle a abordat apoi problema vietnameză arătînd că „nu există altă cale pentru a se pune capăt acestui război decît încheierea păcii între toți cei interesați”. Referindu-se la condițiile păcii, președintele de Gaulle a subliniat necesitatea sfîrșitului oricărei intervenții străine „După experiența făcută — a spus vorbitorul — Franța a subscris odinioară la aceasta retrăgîndu-se din Vietnam trupele și, în consecință, astăzi se simte cu atît mai bine. Dacă ar fi încheiată într-o zi pacea, ea ar fi, fără îndoială, în avantajul întregii lumi. Trebuie să constatăm însă că nu se merge pe această cale”.

Răspunzînd la o întrebare cu privire la răpirea liderului marocan, Ben Barka, președintele a spus că „această afacere marocană ține, de asemenea, și de relațiile dintre Paris și Rabat. Guvernul marocan nu a făcut nimic pentru a ajuta justiția franceză să stabilească adevărul. Este deci inevitabil, a arătat vorbitorul, ca, indiferent de regretul nostru, relațiile franco-marocane să fie afectate”.

3000 de studenți japonezi în grevă

TOKIO 22 (Agerpres). — La Universitatea Waseda din Tokio, peste 3.000 de studenți se află în grevă. În cursul zilei de marți au fost înregistrate noi ciocniri între forțele polițienești și studenții, care de peste o lună boicotează cursurile în semn de protest împotriva taxelor universitare ridicate.

Luni, cei 2.500 de polițiști

mobilitați pentru înăbușirea grevei au luat cu asalt clădirea și curtea universității unde fuseseră ridicate bariade. În cursul nopții, greviștii au reușit să reocupe localul universității. 253 dintre ei au fost arestați. „Este cifra cea mai ridicată de studenți arestați din istoria acestei universități”, menționează agenția France Presse.

Deosebiri și asemănări

Doi tineri, cu fețele înșingurate, răniți cu prilejuri similare. Numai locurile sînt diferite, situate la distanță de mii de kilometri unul de celălalt: cel din prima fotografie în Statele Unite, cel din a doua, în Berlinul occidental. Și unul și celălalt au luat parte la manifestații de stradă pentru aceeași cauză — curmarea războiului agresiv dus de S.U.A. în Vietnam. În ambele cazuri polițiștii au intervenit cu aceeași brutalitate.

COMPROMISUL U.C.D.

Într-un interviu acordat sîmbătă unui post de radio vest-german, actualul președinte operativ al Uniunii creștin-democrate, Hermann Dufhues a declarat că acordul intervenit în comitetul de conducere al U.C.D., de a recomanda congresului din 21 martie pe Ludwig Erhard drept candidat la postul de președinte al partidului și pe Reiner Barzel la cel de vicepreședinte, nu rezolvă conflictele din sinul U.C.D. și că „este de așteptat ca lupta pentru putere dintre Erhard și Barzel să continue, în conducerea partidului”.

Această părere este împărțită de majoritatea cercurilor politice din R.F.G., care afirmă deschis că, compromisul realizat e departe de a fi o punte spre apianarea contradicțiilor din U.C.D., constituînd, dimpotrivă, începutul unei noi etape, mai acute, în evoluția lor.

La o asemenea concluzie duc însăși precedentele compromisiului. După refuzul lui Dufhues de a candida la președinția partidului, ce devine vacant prin demisia lui Adenauer, lupta dintre diferitele grupuri din U.C.D. a ieșit din culise la scenă deschisă, dezvăluînd opi-

niei publice (și prin numeroasele nume aparute pe lista candidaților posibili) că „frontrile” din principulul partid guvernamental al R.F.G. sînt mult mai multe și mai fărîmîțate decît se credea pînă atunci. Apariția, în cele din urmă a numai două nume pe această listă — acela al cancelarului Erhard și cel al președintelui fracțiunii parlamentare creștin-democrate, Barzel — nu a simplificat ci a complicat în plus situația. Mai cu seamă că s-a vădit chiar de la început că „miza” în „duelul” dintre ei e

mai presus de președinția partidului.

Referindu-se la această „miză”, revista hamburgheză Der Spiegel scria (înainte de realizarea compromisului): „Dacă Erhard va reuși să blocheze încercarea lui Barzel de a pune mîna pe conducerea partidului, atunci el va reduce șansele președintelui fracțiunii de a deveni, cel mai tîrziu în 1969, cancelar. Dacă, însă, Barzel va reuși să-l înfrîngă pe Erhard pe cîmpul de luptă al partidului, atunci șeful fracțiunii parlamentare va putea să caute, fără prea mari eforturi, momentul prielnic pentru răsturnarea cancelarului”.

Faptul că președintele noul ales al U.C.D. devine un cancelar potențial, a fost și motivul care l-a determinat pe Adenauer să „teoretizeze” că președinția partidului și cancelariatul nu trebuie să fie cumulate de una și aceeași persoană. Neîmpăcîndu-se nici acum cu situația de a-l avea pe Erhard drept „urmas” al său la conducerea guvernului, fostul cancelar nu renunță nici o clipă să caute o cale pentru înlăturarea lui. După eșecul recentei manevre cu „marea coaliție” (o coaliție guvernamentală dintre U.C.D. și social-democrați care, în condițiile date, nu putea fi condusă de Erhard) fostul cancelar a încercat varianta președinției U.C.D. E drept că pentru planurile sale, el nu-l avea în vedere pe Barzel. Dar acesta, un politician ambițios și în plină ascensiune a reușit să profite de situația creată și să-și facă pe Adenauer — la început indirect și apoi direct — aliat pentru realizarea planurilor sale. În cele din urmă, în jurul său s-a înghebat o întregă coaliție, în fapt destul de pestiferă.

În consecință, n-a fost deloc ușor pentru partizanii lui Erhard de a cîștiga „partida”, cu prilejul întrunirii la Bonn, a comitetului de conducere a U.C.D. Într-o noapte, pe la patru ore, a condusătorilor celor 18 organizații ale laenderelor, în cursul căreia Adenauer a luat cuvîntul de... opt ori. A urmat apoi ședința plenară a întregului comitet care a dat loc la vehemente schimburi de opinii. Compromisul n-a putut fi realizat decît în momentul cînd s-a vădit limpede că sprijinul pe care poate conta Erhard în rîndurile delegațiilor la apropiatul congres, e mai substanțial decît cel al rivalului său.

După părerea unor observatori politici vestgermani, compromisul la care s-a ajuns nu conferă, însă lui Erhard decît o victorie aparentă. „Victorios în luptă... pentru noua conducere a partidului a ieșit în fapt Reiner Barzel — scrie ziarul mîncenez Sueddeutsche Zeitung. Ce e drept, cancelarul federal Erhard a reușit să respingă asaltul președintelui fracțiunii parlamentare asupra celui mai înalt bastion al puterii de la Bonn, dar Barzel este acum mai aproape de acest bastion decît era cu trei săptămîni în urmă. Alegerea sa ca omul nr. 2, întărește automat pozițiile sale (mai cu seamă că Erhard nu va avea timp să se ocupe realmente de conducerea partidului — n.n.). De acum încolo Barzel, nu se va mai afla, vizibil, față în față cu Erhard, ci va sta în spatele său, călcîndu-l direct pe călcîie”.

Cu alte cuvinte s-a creat un nou cadru pentru manifestarea divergențelor din sinul U.C.D. care, de altfel, a și început prin disputa în jurul alcătuirii noii conduceri a partidului în întregul său (ceilalți vicepreședinți, secretari etc.). O operație foarte complicată, fiind seama de numeroasele grupuri și tendințe din U.C.D. ce se vor, toate, cîț mai substanțial reprezentate.

A. STANCIU

DJAKARTA: Sentință capitală împotriva lui Njono

● Apărarea n-a avut posibilitatea de a-și desfășura activitatea în condiții normale ● Tribunalul nu a putut aduce probele culpabilității acuzatului.

DJAKARTA 22 (Agerpres). — Luni seara, tribunalul special din Djakarta, format din doi ofițeri superiori din cadrul armatei și poliției, l-a condamnat la moarte pe președintele Consiliului Central al Sindicatelor din întreaga Indonezie (S.O.B.S.I.), Njono, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Indonezia, pentru preținerea participării la evenimentele de la 1 octombrie 1965.

În tot cursul procesului, relatează agențiile de presă, Njono a fost lipsit de cele mai elementare drepturi de apărare. El a fost supus unor constrîngerii atît înainte, cît și în timpul desfășurării procesului. Pe parcursul procesului,

mitului de conducere a U.C.D. Într-o noapte, pe la patru ore, a condusătorilor celor 18 organizații ale laenderelor, în cursul căreia Adenauer a luat cuvîntul de... opt ori. A urmat apoi ședința plenară a întregului comitet care a dat loc la vehemente schimburi de opinii. Compromisul n-a putut fi realizat decît în momentul cînd s-a vădit limpede că sprijinul pe care poate conta Erhard în rîndurile delegațiilor la apropiatul congres, e mai substanțial decît cel al rivalului său.

După părerea unor observatori politici vestgermani, compromisul la care s-a ajuns nu conferă, însă lui Erhard decît o victorie aparentă. „Victorios în luptă... pentru noua conducere a partidului a ieșit în fapt Reiner Barzel — scrie ziarul mîncenez Sueddeutsche Zeitung. Ce e drept, cancelarul federal Erhard a reușit să respingă asaltul președintelui fracțiunii parlamentare asupra celui mai înalt bastion al puterii de la Bonn, dar Barzel este acum mai aproape de acest bastion decît era cu trei săptămîni în urmă. Alegerea sa ca omul nr. 2, întărește automat pozițiile sale (mai cu seamă că Erhard nu va avea timp să se ocupe realmente de conducerea partidului — n.n.). De acum încolo Barzel, nu se va mai afla, vizibil, față în față cu Erhard, ci va sta în spatele său, călcîndu-l direct pe călcîie”.

Cu alte cuvinte s-a creat un nou cadru pentru manifestarea divergențelor din sinul U.C.D. care, de altfel, a și început prin disputa în jurul alcătuirii noii conduceri a partidului în întregul său (ceilalți vicepreședinți, secretari etc.). O operație foarte complicată, fiind seama de numeroasele grupuri și tendințe din U.C.D. ce se vor, toate, cîț mai substanțial reprezentate.

A. STANCIU

Un convoi al armatei saigoneze atacat prin surprindere de forțele patriotice sud-vietnameze

● Un bilanț grăitor al F.N.E. ● „Mastiff” — o nouă operațiune a trupelor S.U.A. ● Acțiuni agresive ale navelor americano-saigoneze împotriva R. D. Vietnam.

SAIGON 22 (Agerpres). — Unități ale partizanilor sud-vietnamezi au atacat prin surprindere un convoi al armatei de la Saigon provocînd pierderi grele escortei, formate din trei companii guvernamentale, relatează marți dimineața agenția Reuter. În sprijinul trupelor saigoneze a intervenit aviația.

Trimisul special al agenției France Presse, Marc Hutten, s-a deplasat personal în provincia sud-vietnameză Binh Duong, unde, începînd de luni, mai multe mii de soldați americani ai diviziei I de infanterie au lansat operațiunea „Mastiff”. Sprijiniți de bombardierele „B-52”, scrie corespondentul, trupele americane au pătruns marți dimineața în „triumful de fier”, zonă unde unitățile patriotice, de mai multă vreme, sînt de neînvinș. Dar, încă la primele ore după declanșarea operațiunii, americanii nu au putut anunța vreun contact cu unitățile regulate de patrulare.

Într-un comentariu al agenției de presă Eliberarea, transmis la 22 februarie, se arată că forțele Frontului Național de Eliberare, care au acționat în provincia Quang Ngai, au scos din luptă, în perioada 28 ianuarie — 7 februarie 539 soldați inamici, dintre care 409 americani. Bateriile patrioților au doborât 15 avioane, au avariat alte nouă și au capturat marți cantități de arme și muniții.

HANOI 22 (Agerpres). — Într-un mesaj adresat la 21 februarie Comisiei Internaționale de supraveghere și control din Vietnam, misiunea de legătură a Institutului Comandament al armatei populare vietnameze arată că în ultimele zile nave ale Statelor Unite și ale regimului de la Saigon au pătruns în apele teritoriale ale R.D. Vietnam în provinciile Thanh Hoa, Nghe An, Ha Tinh și Quang Binh, au deschis focul asupra navelor de pescari și au bombardat regiuni populate de-a lungul coastelor acestor provincii. Misiunea de legătură testează energic împotriva acestor acțiuni agresive.

Ficțiune și realitate

(Urmare din pag. 1)

travestiți în vestimente vietnameze pentru „autenticitatea” temei de luptă.

Că jocul de-a războiul, fără morți și răniți, de la Vinh Hoa-uit din Georgia, nu se potrivește deloc cu realitatea singeroasă din junglile și orezăriile Vietnamului de sud nu-i nevoie să mai comentăm. Pierderile grele suferite necontenit de „U. S. Army Vietnam” sînt destul de edificatoare în această direcție.

Pentru ce are atunci nevoie Pentagonul de război-ficțiune în care soldații americani obțin victorii „fără a pierde un singur om”? Este clar că exercițiile de la Vinh Hoa-uit din America nu urmăresc altă obisnuirea infanteriștilor Statelor Unite cu condițiile specifice ale cîmpurilor de luptă sud-vietnameze ci mai mult ridicarea moralului celor trimiși să moară la mii de kilometri de patrie, pentru o cauză străină lor. Numai că în momentul de față tot mai mulți americani încep să înțeleagă că războiul din Vietnam nu este o joacă de copii; loviturile date de către forțele patriotice sud-vietnameze intervențiștilor constituînd o realitate destul de aspră pentru ei.

CRACIUN IONESCU